

POSÁDKA VYŠKOV

PROFESIONÁL

Vyšlo 12. 6. 2009

Číslo 5/2009

**VeV – VA
na výstavě
IDET 2009**
– str. 2

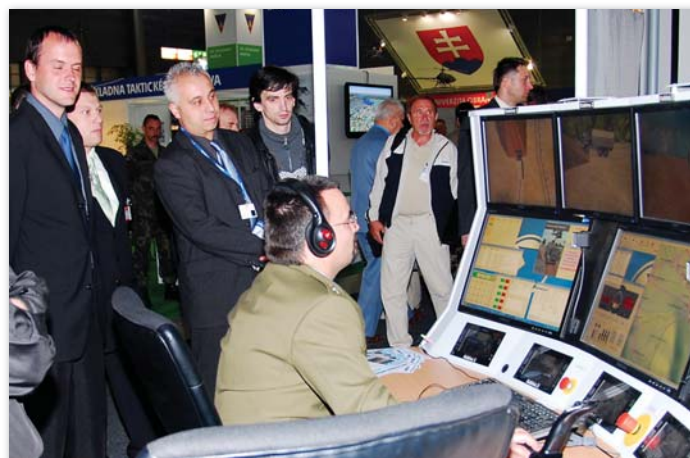
**Ukončen
Kurz pro civilní
zaměstnance
NATO**
– str. 14

**LESSONS
LEARNED
SEMINAR**
– str. 16

**Integrovaný
záchranný
systém v akci**
– str. 22

**SLAVNOSTNÍ VOJENSKÁ PŘÍSAHA
V PRAZE**

– str. 8

Institut dopravní výchovy AČR na veletrhu IDET 2009

Ve dnech 5. až 7. května se uskutečnil na brněnském výstavišti jubilejní 10. ročník mezinárodního veletrhu obranné a bezpečnostní techniky „IDET 2009“. Vedle vystavatelů z civilního sektoru se zde tradičně představil i resort ministerstva obrany České republiky, aby prezentoval návštěvníkům veletrhu svoje vybrané aktivity, novou techniku, výzbroj a výstroj. V rámci Armády České republiky zde měly expozice (stánky) také jednotlivé instituty Velitelství výcviku – Vojenské akademie (VeV – VA), včetně Institutu dopravní výchovy AČR (IDV).

Ve stánku IDV byl představen veřejnosti řídicí trenážer nákladního automobilu Tatra 810. Jedná se o nejmodernější výcvikové zařízení tohoto druhu v České republice, které se skládá z pěti výcvikových kabin vozidla Tatra 810 a multifunkčního řídicího pracoviště učitele. Vzhledem k omezenému prostoru byly na výstavišti instalovány pouze jedna výcviková kabina a část řídicího pracoviště.

Tento trenážer dokáže v maximální míře nahradit přípravu řidiče v jednotlivých etapách výcviku v řízení vozidla a při nácviku zvládnutí krizových situací. Umožňuje simulovat jízdu vozidla po různých komunikacích i dálnicích, vznik krizových situací a volbu typických povětrnostních podmínek (mlha, dým, déšť, sněžení, noc - jízda se světlomety a jízda s replikou přístroje nočního vidění, aj.). Lze zde dále simulovat jízdu v terénu přes přírodní i umělé překážky, v úzkém zastavěném prostoru i jízdu broděním přes vodní překážku. Jednou z jeho velkých předností je možnost řídicího výcviku v interaktivním dopravním prostředí, kdy jsou automaticky generována ostatní vozidla, která disponují vlastní inteligencí řízenou matematickým modelem. Tento režim velice věrně simuluje jízdu s vozidlem ve skutečném provozu, kdy cvičící řidič musí řešit vzniklé dopravní situace s ohledem na ostatní účastníky silničního provozu.

Pro nácvik správných řídicích reakcí má učitel možnost pomocí ovladačů na řídicím pracovišti simulovat určité

té poruchy v režimu práce motoru, jeho soustav a dalších skupin vozidla. Při neplnění požadovaných řídicích úkonů a činností cvičícím řidičem umožňuje trenážer zastavení výcviku a opakovaný nácvik nevládnutých výcvikových úloh.

Nejvýznamnějším návštěvníkem naší expozice byla ministryně obrany JUDr. Vlasta Parkanová, kterou seznámil s trenážerem a jeho využitím při výcviku vojenských řidičů velitel VeV – VA plukovník gšt. Ing. Jaromír Zůna, MSc. Značný zájem trenážer vyvolal také u zahraničních návštěvníků z armádních i civilních institucí, kteří si prakticky ověřili jeho výcvikové možnosti a využití.

Trenážer byl velkým lákadlem i pro laickou veřejnost, o čemž svědčí téměř trvalá přítomnost zájemců před naším stánkem. Možnost vyzkoušet si řízení vozidla T-810 v různých dopravních a provozních situacích měli dospělí i děti, ženy i muži, držitelé řídicího oprávnění i neřidiči. Ti všichni si podle jejich sdělení odnášeli živé dojmy a zajímavé zážitky.

Celkově lze hodnotit účast Institutu dopravní výchovy AČR na veletrhu „IDET 2009“ jako zdařilou a přínosnou i pro oblast bezpečnosti provozu motorových vozidel. •

Text: kpt. Bc. Marek Medvecký, IDV AČR

Foto: Olga Karaffová

Institut doktrín na výstavě IDET 2009

Jednou z největších přehlídek obranných technologií ve střední a východní Evropě je veletrh IDET. Za dvanáct let existence si vydobyl pevné místo ve společnosti nejlepších světových výstav obranných technologií a stal se také významnou společenskou událostí, na které se scházejí tisíce návštěvníků, stovky odborníků, desítky armádních delegací a válečných veteránů.

Letošní jubilejní desátý ročník Mezinárodního veletrhu obranné a bezpečnostní techniky IDET 2009 představil aktuální situaci v oboru armádní techniky, výcviku, souvisejících složek i bezpečnosti civilního obyvatelstva.

Součástí tohoto velkolepého podniku byla i prezentace Velitelství výcviku – Vojenské akademie (VeV – VA) zastoupená Institutem dopravní výchovy (IDV), Centrem simulačních a trenažérových technologií (CSTT) a Institutem doktrín (IDo), který především představil aktuální výstavkou své produkce doplňující soustavu vojenských doktrín, vojenských předpisů a služebních pomůcek za poslední období.

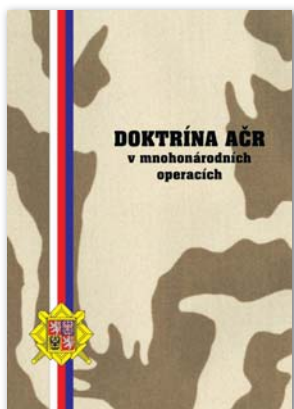
Samotná výstavka byla rozdělena do těchto kategorií publikací: vojenské doktríny, zkušenosti z operací a časopis Doktríny. Zároveň byly představeny stránky www.doctrine.cz a IDo/VeV-VA/ŠIS AČR kde lze všechny představované produkty IDo najít.

V následující části mého příspěvku vám jednotlivé kategorie popíši.

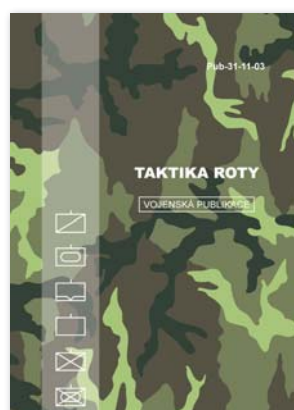
Pro **vojenské doktríny**, které podle úrovně velení členíme na vojensko-strategické (Doktrína AČR), operační a taktické, stejně jako v ostatních zemích NATO, platí při jejich zpracování dvě východiska:

- situace, které mohou nastat v současných vojenských operacích, jsou většinou nepředvídatelné, proto není možné, aby dokumenty popisující chování vojsk v těchto operacích měly charakter INA s vysokou právní účinností;
- velitel má plnou a nedělitelnou odpovědnost za svá rozhodnutí. Tato odpovědnost je dostatečně stanovena v Základním řádu ozbrojených sil ČR (Zákl-1). Proto je ve vojenských operacích nejvýznamnějším dokumentem rozkaz nebo jiný dokument podepsaný velitelem, např. SOP (standardizované operační postupy). Tuto odpovědnost má velitel i v oblasti přípravy (výcviku) vojsk.

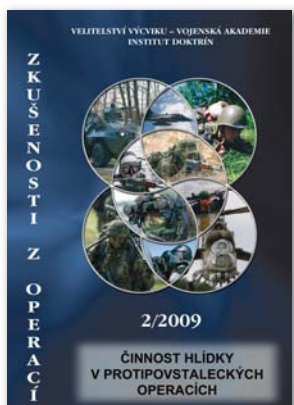

Filozofie, jazyk, účel a jednotné úsilí, které poskytuje vojenské organizaci vojenská doktrína, umožňují veliteli vnímat prostředí plnění úkolů komplexněji a variabilně. Jeho rozhodování se odvíjí na základě konkrétní situace a možností všech zúčastněných. Předpis jako normativní akt striktně stanovuje způsob činnosti při plnění úkolů. Důsledkem může být šablonovitost jednání a nežádoucí potlačování kreativity taktického myšlení velitelů. Z tohoto hlediska představovaná kategorie vojenských doktrín plní požadavek a úkol předávat velitelům a štábům soubor informací, jejichž znalost bude nezbytná pro naplnění jejich základní funkce vyplývající z jejich odpovědnosti.

Jednalo se především o vystavované publikace: Doktrína AČR, Doktrína AČR v mnohonárodních operacích, Doktrína AČR v operacích na území ČR pod národním velením, Použití vzdušných sil AČR v operacích, Použití jednotek logistiky pozemních sil ve vojenských operacích, Štábní práce v operacích 2, Ochrana vojsk, Taktika roty, Taktika čety, Taktika družstva, Metodika ženíjní přípravy, Metodika přípravy v ochraně vojsk proti improvizovaným výbušným zařízením, Metodika střelecké přípravy, Metodika taktické přípravy, Metodika taktické přípravy průzkumných jednotek, Bojové použití průzkumného a pozorovacího kompletu Sněžka, Zásady bojového použití bezpilotního průzkumného prostředku SOJKA (2. vydání), Taktická příručka NATO „Boj v zastavěném (urbanizovaném) prostoru“, Programy přípravy jednotek Hradní stráže, Civilně-vojenská spolupráce, Slovník základních pojmů z oblasti zpravodajského zabezpečení, průzkumu a elektronického boje AČR, Technika letištního zabezpečení – Letištní sypač SYKO 3H.

Publikace **Zkušenosti z operací** jsou kamínkem do celé mozaiky systému získávání poznatků a využívání zkušeností (ZPVZ nebo také Lessons Learned), jež je v působnosti IDo. Rychlý a dynamický vývoj v oblasti vojenství si v AČR vynutil tento systém, který ale nes-

mí být chápán pouze jako úkol IDo, ten nezajistí otevřené sdílení napříč organizačními strukturami rezortu. K tomu je nutné změnit kulturu organizace a vytvořit takové ovzduší, kdy i ti nejnižší postavení budou cítit svůj podíl na řízení a rozhodování. Klasický hierarchický přístup k velení, kdy všechny informace nahoru a dolů musí projít přes „velitele“, zužují hrdlo informační propustnosti a brzdí tok informací napříč organizačními strukturami.

V této kategorii byly představeny: Činnost hlídky v protipovstaleckých operacích, Ozbrojený doprovod konvoje, Zkušenosti z vedení stabilizačních operací v Afghánistánu, Ochrana základny, Boj proti improvizovaným výbušným zařízením C-IED, Záchrana osob, Protipovstalecké operace (příklad Afghánistán), Muslimské kulturní a společenské zvyklosti v zemích Středního východu a Prvních sto dní v operacích.

IDo respektuje skutečnost, ve které se AČR nachází více než bezmála 20 let. Armádu tvoří profesionální vojáci, kteří jsou dnes častěji než v minulosti bezprostředně konfrontováni s nestandardní či nepředvídatelnou situací. Proto mnohem více vystupuje do popředí role velitele, který má právo vydávat rozkazy, a zároveň za svá rozhodnutí nese odpovědnost. Časopis **Doktríny** je otevřený názorům a myšlenkám všech, jak velitelů na různých stupních velení, tak těch, kteří pod nimi slouží. Jakýkoli poznatek nebo zkušenost, které se „ztratily“, mohou najít své místo zde v tomto časopise.

Zájem o vystavované publikace byl značný a pro IDo jako celek povzbudivý. Zájem projevovali a slova díky vyslovovali nejenom bojovníci od útvarů a funkcionáři ze strategické úrovně řízení, ale i ti, kteří se na kariéru vojenského profesionála teprve připravují.

Postupný vývoj zásad operačního použití ozbrojených sil ve všech členských zemích NATO, EU a tedy i v ČR s sebou nutně přináší nové úkoly pro již zmiňovanou soustavu vojenských doktrín, vojenských předpisů a služebních pomůcek. Plán zpracovatelské činnosti IDo tuto skutečnost respektuje a v rámci aktuálních potřeb vyjadřovaných jednotlivými gestory nejen vytváří publikace nové, ale i v závislosti na rozvoji nových poznatků již existující publikace aktualizuje. •

Text: plk. gšt. Ing. Tomáš RAK, Institut doktrín

Foto: VeV – VA

Co bylo k vidění na IDETu u Centra simulačních a trenažérových technologií

Jako mnoho jiných útvarů a zařízení AČR také Centrum simulačních a trenažérových technologií (CSTT) předvedlo svou expozici na jubilejním desátém Mezinárodním veletrhu obranné a bezpečnostní techniky „IDET 2009“. Návštěvníci se tak mohli ve stánku Velitelství výcviku – Vojenské akademie v sekci vyčleněné CSTT seznámit s novými variantami rekonfigurovatelných simulátorů VS-II ve variantě Landrover a sesednutá pěchota. Pozornější diváci si potom mohli všimnout terénní databáze afghánské oblasti Lógar, ve které dnes působí už 3. český kontingent. Tímto a dalším vybavením pro přípravu vojenských profesionálů dnes disponuje Odbor simulačních a trenažérových technologií Vyškov, sídlící v hale těžké techniky v kasárnách Dědice.

Součástí expozice byly praktické ukázky výcviku s využitím prostředků virtuální a konstruktivní simulace. Právě plnohodnotná možnost propojení obou systémů do jednoho cvičení je jedním z hlavních rozdílů, které odlišují sofistikovaný, na výcvik zaměřený simulační systém od počítačových her a dnes tolik populárního wargamingu. Výklad k ukázkám byl zabezpečen v českém a anglickém jazyce. Na tyto ukázky byl příznivý ohlas vojenských i civilních návštěvníků. Zůstává jen s podivem, jak velké množství vojenských profesionálů, a to i z posádek Vyškov nebo Brno, nemá stále představu o existenci a funkci Centra. I proto vítáme možnost prezentace CSTT v rámci vlastní expozice na IDETu, kterou letos navštívilo cca 1500 - 1600 návštěvníků z řad české i zahraniční, vojenské i civilní veřejnosti.

Zájem o simulační a trenažérové technologie neupadá, jak bylo znát také z reakcí hostů. Z iniciativy firmy SAAB Training Systems došlo k jednání se zástupci této firmy, kteří prezentovali své produkty v segmentu živé simulace. Jedná se především o plně instrumentovaný systém BT46 a další systémy, se kterými je možno jej kombinovat. Není bez zajímavosti, že tyto moderní systémy živé simulace jsou schopny simulovat účinky dělostřelecké munice, ručních granátů, RPG, sebevražedných atentávníků či obecně výbušných nástražných systémů IED (včetně zvukových a vizuálních projevů), které působí i na cvičící „za zdí“, například uvnitř budov. Impozantně také působí mobilní výcvikové centrum, s pomocí kterého může jednotka v neuvěřitelném čase několika dnů provádět sofistikovaná cvičení s plným využitím možností instrumentace téměř kdekoliv. Zároveň splňují nezbytné kritérium propojitelnosti do stávajících simulačních systémů.

O simulátory a výcvik na nich se zajímali také zástupci Státní plavební správy Ministerstva dopravy, kteří s velitelem CSTT podplukovníkem Ing. Ladislavem Havelkou, Ph.D. konzultovali možnosti, jak definovat požadavky pro simulátor říční dopravy. Kromě jednání se zástupci SAAB Training Systems a Státní plavební správy MD došlo k již

tradičnímu setkání velitele a náčelníků CSTT se slovenskými kolegy ze simulačního centra OSSR při Akademii ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika z Liptovského Mikuláše. Ti zabezpečují výcvik slovenských velitelů a štábů s pomocí systému konstruktivní simulace stejné značky, jako CSTT a naše pracoviště s nimi úzce spolupracuje od doby založení obou center.

V současné době celosvětové ekonomické recese je ekonomický aspekt přípravy a výcviku vojenských profesionálů stále naléhavějším tématem. Využití simulačních a trenažérových technologií je dílčí odpovědí na aktuální priority ministra obrany pana Martina Bartáka. Jak hospodárnému nakládání s rozpočtem, tak zabezpečení zahraničních misí může CSTT přispět svým dílem, přinejmenším v oblasti přípravy příslušníků, velitelů a štábů kontingentů AČR do zahraničních misí. •

*nadporučík Ing. Vít Rapčan
tiskový a informační důstojník CSTT*

Akreditace Kurzu bezpečnostních manažerů

Dnem 13. 5. 2009 jsme u Oddělení výuky všeobecných předmětů získali „AKREDITACI“ Kurzu bezpečnostních manažerů, na základě které všichni absolventi obdrží Osvědčení s celostátní platností pro tuto pracovní činnost.

S mým kolegou kapitánem Vladimírem Haumerem jsme se začali na výuku v těchto kurzech připravovat již v roce 2006, kdy jsme sami absolvovali stáže a kurzy u Odboru bezpečnosti Ministerstva obrany (OB MO), Národního bezpečnostního úřadu, Vojenského ústředního archivu a Správního archivu. Náš křest ohněm začal 8. ledna 2007, kdy byl zahájen první kurz Bezpečnostních manažerů. Od té doby jsme připravili bezpočet nových „bezpečáků“, s kterými jsme stále v kontaktu ať už z hlediska profesního, tak i jako přátelé. O to více nás těší, že novým posluchačům již můžeme vydávat osvědčení, která budou mít platnost i mimo rezort obrany.

V průběhu let se neměnily jen tváře posluchačů, ale zásadně se změnila i tvář naší speciální učebny, kde tento kurz probíhá. Pomocí prostředků z Odboru bezpečnosti se nám podařilo vybudovat moderní učebnu, která je oprávněně naší chloubou.

Samotnou akreditací naše práce nekončí, spíše naopak. Cítíme velkou zodpovědnost za naše kurzy a potřebu i nadále zvyšovat naše profesní znalosti a dovednosti, abychom byli schopni předávat posluchačům nejnovější informace z dané problematiky.

Co nás tedy v nejbližší době čeká? Na rok 2010 jsme připravili nový Kurz fyzické bezpečnosti, který by měl probíhat již v prostorách nové speciální učebny, jejíž budování bylo zahájeno v tomto měsíci.

Rád bych poděkoval Odboru bezpečnosti MO za vzájemnou spolupráci a trvalou podporu, bez které bychom nic, co jsem výše zmiňoval, nemohli uskutečnit. Velkou zásluhu na tom, že byl kurz akreditován, a poděkování patří i učitelům kapitánu Vladimíru Haumerovi (VeV – VA), Ing. Ivanu Konečnému (Centrum řízení kryptografické ochrany) a Ing. Jaroslavu Šandovi (Univerzita obrany), kteří svou odbornou erudicí a přístupem vytváří tu správnou atmosféru pro posluchače. •

Text: kpt. Ing. Pavel Matal, foto: Olga Karaffová

Slavnostní vojenská přísaha

Je pravidlem, že po šesti týdnech náročného výcviku v základní přípravě skládají noví profesionálové AČR slavnostní vojenskou přísahu. Nebylo tomu jinak ani 8. května, kdy 270 žáků základní přípravy – nových profesionálních vojáků AČR – složilo slavnostní vojenskou přísahu na Hradčanském náměstí u Pražského hradu.

Slavnostní akce se uskutečnila za přítomnosti vrchního velitele ozbrojených sil a prezidenta České republiky Václava Klause, předsedy Senátu Parlamentu ČR Přemysla Sobotky, místopředsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Miroslavy Němcové, místopředsedkyně vlády a ministryně obrany Vlasty Parkanové a dalších vedoucích představitelů Ministerstva obrany ČR, Generálního štábu Armády České republiky a dalších hostů, mezi nimiž nechyběli ani rodinní příslušníci přísahajících vojáků.

Jak uvedl prezident republiky ve svém projevu, přísaha se konala ve významný den, kdy si připomínáme 64. výročí ukončení 2. světové války. Při této příležitosti připomenul nejen hrdinství našich vlastenců, kteří bojovali za naši svobodu, ale také hrdinství dnešních vojáků. Apeloval na současnou generaci vojáků, aby si vzala za vzor mravní hodnoty, které jsou spojeny s vojáky Československých legií. „Není náhodou, že vojenskou přísahu skládáte zde, v blízkosti Pražského hradu, jednoho z nejvýznamnějších

symbolů české státnosti. Vojáci, přísahou, kterou jste právě složili, jste se stali příslušníky Armády České republiky. Armády, která se hlásí k nejlepším tradicím československých a českých ozbrojených sil. Armády, která si již léta buduje nové vlastní tradice svou účastí v zahraničních misích i při odstraňování následků živelních katastrof na našem území,“ uvedl prezident Václav Klaus.

Ministryně obrany Vlasta Parkanová poté zdůraznila skutečnost, že jsme součástí Severoatlantické aliance a že se tedy plně podílíme na systému zabezpečení a využití kolektivní obrany. Popřála přísahajícím vojákům mnoho úspěchů v jejich další životní kariéře.

Jak uvedl velitel Velitelství výcviku – Vojenské akademie plukovník gšt. Ing. Jaromír Zůna, MSc, „... všichni dnes přísahající vojáci už vědí, kde budou vykonávat svou službu a jaké funkce obsadí. Mezi nováčky je asi dvacet procent žen, což svědčí o tom, že kariéra vojenského profesionála už není výsadní doménou mužů.“

I přes změnu místa a termínu konání slavnostní vojenské přísahy bylo ze strany příslušníků VeV – VA Vyškov, především instruktorů výcviku Odboru základní přípravy a samotných přísahajících vojáků, vynaloženo maximální úsilí ke zdárnému zvládnutí této prestižní prezentace vyškovské posádky na veřejnosti.

Celý akt vojenské přísahy byl vysoce hodnocen politikými i vojenskými představiteli ČR. Jistě nejlepší odměnou pro všechny přísahající byl potlesk přihlížející veřejnosti po ukončení slavnostního aktu.

Text: plk. Ing. Jozef Michl
Foto: pplk. Ing. Jiří Heřmanský, Marie Křížová (PIC)

Ve Vyškově si připomněli 64. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ ČR

Ve čtvrtek 7. května 2009 se v prostorách auly kasáren Dědice ve Vyškově za účasti představitelů místní samosprávy, útvarů a zařízení posádky Vyškov a společenských organizací uskutečnil slavnostní nástup u příležitosti oslav 64. výročí osvobození ČR.

Na slavnostním shromáždění, jemuž byli přítomni starosta města Vyškova Petr Hájek spolu s místostarostou Lubošem Kadlecem vystoupil velitel posádky Vyškov, velitel Velitelství výcviku – Vojské akademie (VeV – VA) plukovník gšt. Jaromír Žůna. Před zaplněnou aulou ve svém projevu zdůraznil nejen některé historické souvislosti jednoho z klíčových momentů v historii naší země, ale také se zaměřil na jejich odraz v cílech Velitelství výcviku – Vojské akademie jako jedné z největších, a v mnoha ohledech největší, vojenské školy v Evropě, když mimo jiné řekl: „Tradice jsou živé za podmínky, že jejich odkaz nalézá aplikaci v každodenním životě a je z nich bráno poučení a závazek pro budoucnost. V případě VeV – VA jde především o výchovu vojáků v duchu vojenských tradic našeho národa a vedle výchovy i o výstavbu systému, ve kterém se naši vojáci připravují.“ Vztah vojáka ke státu,

armádě a službě se ve významné míře formuje v procesu vstupních individuálních forem přípravy, které zabezpečuje VeV – VA. Základ přípravy našich vojáků ke službě tvoří vojenská výchova. Každá vojenská škola a vojenská výchova je ale tak kvalitní, jako jsou lidé, kteří ji zabezpečují. Péče o vlastní personál, o jeho kvalitu, o jeho způsobilost vést a vychovávat, bude našim rozhodujícím úsilím v příštím období.“ •

Text: Monika Nováková

Foto: Olga Karaffová

Příprava výcviku OS Maďarska ve VVP Hradiště

Na základě požadavku OS Maďarska k provedení výcviku protiletadlových jednotek 12th „Arrabona“ Surface-to-Air Missile (SAM) Wing, byla ve dnech 3. až 4. března 2009 provedena pod vedením náčelníka odboru plánování a rozvoje UVZ pplk. Houžvice rekognoskace VVP Hradiště.

V rámci rekognoskace byly maďarské delegaci prezentovány možnosti VVP Hradiště jako celku a podrobněji byla provedena rekognoskace protiletadlové střelnice Březina a ubytovny Dlouhá, které chtějí v rámci svého výcviku využívat. Na závěr rekognoskace byl domluven termín cvičení, které bude provedeno ve dnech 13. až 17. července 2009 ve vojenském výcvikovém prostoru Hradiště a termín úvodní plánovací konference k sepsání Technické dohody. Podklady pro sepsání Technické dohody byly maďarské straně předány v tištěné a elektronické podobě.

Ve dnech 28. a 29. dubna 2009 byla v posádce Vyškov provedena úvodní plánovací konference k zabezpečení výcviku protiletadlových jednotek ozbrojených sil Maďarska na území ČR. Cílem úvodní plánovací konference bylo posoudit a upravit návrh Technické dohody včetně jednotlivých příloh. Po úvodních slovech vedoucích delegací provedli právní zástupci obou stran právní posouzení Technické dohody s přílohami. Ostatní účastníky plánovací konference seznámil zástupce velitele 12. protiletadlového pluku „Arrabona“ podplukovník Ferenc Kovács se záměrem cvičení, s časovým harmonogramem cvičení a počty osob a techniky. V odpoledních hodinách dne 28. dubna 2009 a v průběhu dopoledne dne 29. dubna 2009 provedli účastníci plánovací konference posouzení a doplnění jednotlivých statí a příloh Technické dohody, kterou si maďarská strana odvezla v elektronické podobě k doplnění kontaktních údajů. Plánovací konference se za AČR zúčastnili zástupci SRDS-OS MO, SLog MO, SKIS MO, Odboru vojenské dopravy, VeSpS, Vojenské policie a VeV – VA Vyškov. Na závěr úvodní konference byl potvrzen termín závěrečné plánovací konference včetně slavnostního aktu podpisu Technické dohody.

Ve středu 3. června 2009 byla v prostorách VeV – VA Vyškov provedena závěrečná plánovací konference a podepsána Technická dohoda k zabezpečení cvičení pod názvem „SHORAD“ protiletadlových jednotek ozbrojených sil Maďarska na území ČR. Cílem závěrečné plánovací konference bylo posoudit konečný návrh Technické dohody včetně jednotlivých příloh a provedení slavnostního aktu podpisu této dohody. Po přivítání maďarské delegace vedené plukovníkem Albertem Sáfárem ze společných sil Maďarské armády a po úvodním slovu náčelníka odboru plánování a rozvoje UVZ Institutu rozvoje VeV – VA podplukovníka Josefa Houžvice bylo provedeno konečné posouzení Technické dohody s přílohami. Statě a přílohy Technické dohody byly zkontrolovány po stránce formální, obsahové, právní, finanční a jazykové. Po provedené kontrole byla Technická dohoda v anglickém jazyce vytištěna ve dvou výtiscích a připravena k provedení slavnostního podpisu. V 11 hodin byl v prostorách VeV – VA Vyškov proveden slavnostní akt podpisu Technické dohody. Technickou dohodu za přítomnosti účastníků závěrečné plánovací konference podepsali za AČR velitel VeV – VA plukovník gšt. Jaromír Zůna a za OS Maďarska hlavní poradce vzdušných sil plukovník Albert Sáfár.

Dovolte mi touto cestou poděkovat příslušníkům odboru plánování a rozvoje UVZ, právní službě osobního štábu, skupině jazykové přípravy IRO a příslušníkům SOVZ

Hradiště za profesionální splnění úkolů spojených s přípravou a zabezpečením podpisu Technické dohody. •

Text:
pplk. Ing. Josef Houžvic,
náčelník OPIRoUVZ
Foto: Olga Karaffová

Pracovní jednání expertních pracovních týmů států Visegrádské skupiny pro společné využívání UVZ

Na posledním pracovním jednání NGŠ Visegrádské skupiny (dále jen V4), konaném začátkem února 2009 v Polsku, bylo přijato rozhodnutí o dalším pokračování spolupráce států V4 v oblasti výcviku a využívání výcvikových prostorů a UVZ. K zabezpečení realizace uvedeného úkolu určil NGŠ AČR nového vedoucího expertní pracovní skupiny za ČR – pplk. Ing. Josefa Houžvice, náčelníka odboru plánování a rozvoje UVZ. Vedoucí roli v roce 2009 převzalo Maďarsko, které uspořádalo ve dnech 5. až 7. května 2009 první pracovní jednání s cílem analýzy katalogů výcvikových zařízení států krajin V4.

Jednání se zúčastnili: za Českou republiku pplk. Ing. Josef Houžvic (IRo VeV – VA), mjr. Ing. Milan Meloš (IRo VeV – VA) a mjr. Ing. Jiří Mráček, (SRDS-OS MO), za Slovenskou republiku plk. Ing. Ján Bujňák, mjr. Ing. Miloš Výboštok, za Polskou republiku plk. Slawomir Szczepanski, pplk. Piotr Żelazo. Maďarskou armádu zastupovali a celé jednání organizačně zajišťovali plk. László Tóth, pplk. Zsolt Kecskes a pplk. Béla Oszlanski. Ubytování maďarská strana rezervovala všem účastníkům jednání na celou dobu rekognoskace v kulturním centru ozbrojených sil Maďarska hotelu Hadik v Budapešti.

Po příjezdu do Budapešti dne 5. května 2009 a ubytování pracovních skupin proběhlo od 19 hod. v salonku hotelu přivítání se všemi skupinami a upřesnění programu jednání v Maďarsku. Přivítání provedl náčelník Sekce výcviku a přípravy cvičení MOS plk. László TÓTH. Po přivítání upřesnili náčelníci pracovních skupin okruhy otázek, které chtějí projednat a požadavky na úpravu stávajícího katalogu.

Dne 6. května 2009 se expertní skupiny přesunuly na Ministerstvo obrany MOS, kde proběhla prezentace katalogu a poděkování slovenské straně za jeho úpravu. Jednání se zúčastnili za Maďarskou stranu i zástupci jednotlivých druhů vojsk z velitelství společných sil. Polský zástupce plk. Szczepanski seznámil přítomné se zájmem Běloruska, Lotyšska, Litvy a Estonska o využití zařízení nabízených katalogem při výcviku svých jednotek. Bližší informace budou sděleny na dalším jednání, kdy zástupci těchto států předloží své požadavky expertním skupinám k posouzení.

Pak jednotliví zástupci aktualizovali jednotlivé národní příspěvky do katalogu podle aktuálních informací. Hlavní úpravy se týkaly sjednocení formální stránky jednotlivých národních příspěvků podle české varianty, která byla vyhodnocena jako nejpřehlednější.

V odpoledních hodinách se skupiny přesunuly autobusem na Visegrád, kde byla v rámci kulturního programu provedena prohlídka hradu a seznámení s počátkem spolupráce Uherského (Maďarsko a Slovensko), Polského a Českého království. Po ukázce se skupiny vrátily zpět do Budapešti k pracovní večeři.

7. května 2009 pokračovala jednání o úpravách katalogu a rekognoskace nově nabízených cvičišť formou prezentací. Upravené podklady do katalogu budou odeslány slovenské straně do 15. července 2009 a ta provede kompletaci upravených národních příspěvků do jednoho celku. Upravený katalog bude prezentován na jednání na Slovensku v říjnu 2009.

Závěrem upřesnil vedoucí maďarské skupiny jednotlivým zástupcům požadavek na poskytnutí výcvikových zařízení UVZ k zajištění výcviku MOS. ČR bylo upřesněno:

- výcvik osádek tanků cca 50 osob v listopadu 2010 a následně každé 2 roky u OSTT Vyškov;
- provedení ostrých střelb jednotek protiletadlového pluku ARRABONA ve VVP Hradiště v červenci 2010;
- výcvik výsadkových jednotek v prostoru VVP Boletice s předpokládaným termínem březen–červen a opakovaným výcviku 1x ročně.

Dořešení této otázky s konkretizací termínů a osob bude provedeno na pracovním jednání expertních skupin v říjnu 2009, které se uskuteční na Slovensku.

V rámci závěrečné diskuse byl slovenským vedoucím upřesněn termín pracovního jednání na poslední týden v měsíci říjen 2009 se zahájením ve Zvolenu. •

Text: pplk. Ing. Josef Houžvic, náčelník OPIRoUVZ

Foto: mjr. Ing. Miloš Výboštok

Ve stále houstnoucím provozu je zapotřebí mít zkušené řidiče za volantem. I řidiči VOS jsou součástí tohoto provozu, a proto je důležitá jejich připravenost na toto povolání. Je nutné, aby uměli co nejlépe ovládat těžkou vojenskou techniku a nepodíleli se i na tak rostoucí nehodovosti a úmrtnosti na našich silnicích.

Profesionalita armády na silnici

Za účelem výcviku a výchovy profesionálních řidičů a k získání oprávnění k řízení vojenských nákladních vozidel, nastoupilo dne 20.4.2009 do učební skupiny ZR19C devatenáct příslušníků rotmistrovského sboru předurčených na funkci řidič-profesionál. Cílem bylo naučit je bezpečně ovládat vozidla T-815, T-810 a UAZ 469 na silnici i v terénu, seznámit je s konstrukcí a údržbou těchto typů vozidel a získat tak odborné základy pro další kariéru v AČR.

Kurz byl zahájen nástupem, přivítáním a nezbytnou kontrolou veškeré dokumentace, která je předepsaná a potřebná pro absolvování kurzu. V úvodních hodinách byla posluchačům objasněna především teorie jízdy s vozidly a pravidla používání vozidel ozbrojených sil. Výuka konstrukce a údržby daných typů vozidel probíhala nejen na učebně, ale i na stendech, které jsou umístěny v hale č. 40 na HTT. Před zahájením praktických jízd se seznámili se všemi ovládacími prvky na přístrojové desce, se systémem řazení rychlostních stupňů a se vším potřebným k řízení a ovládnutí vozidla.

Po teoretické části byl výcvik zahájen praktickými jízdami na cvičišti řízení automobilů ve výcvikovém prostoru Březina. Po prvních zkušenostech v řízení vozidel Tatra na cvičišti, vyjeli posluchači na komunikaci do plného provozu. Bylo opravdu náročné, než si zvykli na rozměry vozidel, poloměry zatáčení a způsoby najždění do zatáček. Po absolvování těchto jízd je čekala specifická vojenská témata, se kterými

se v civilním životě nesetkají. Jednalo se především o jízdu v proudu, jak ve dne tak v noci, řízení v ochranných maskách a jízda s přístrojem pro noční vidění. Nejvíce však posluchače zaujaly jízdy po výcvikovém prostoru Březina, kde si prakticky vyzkoušeli jaké terénní nerovnosti vozidlo Tatra dokáže zdolat a jak správně vést vozidlo při překonávání jednotlivých překážek. V neposlední řadě je čekalo vyprošťování a samovyprošťování uvízlé techniky. Zaměstnání bylo náročné jak na přípravu tak i na samotné provedení. Hlavní důraz učitelů byl kladen na dodržování všech bezpečnostních opatření při práci, aby nedošlo ke zranění osob a škodám na technice a materiálu. Na pomocných pracovištích jim byla vysvětlena funkce centrálního huštění pneumatik, vyvážení kola u vozidla T-815 a ovládání navijáku. Soustředěná teoretická a praktická příprava před zkouškami proběhla na hale těžké techniky. Zde učitelé skupiny přípravy řidičů nákladních vozidel prověřovali znalosti jednotlivých posluchačů. Aby si posluchači uvědomili jak je důležité pro bezpečnost posádky být ve vozidle za jízdy připoután, byl zařazen do výuky praktický výcvik na simulátoru převrácení vozidla.

Po absolvování všech témat výuky byli posluchači předvedeni k provedení zkoušek k získání ORVOS na skupinu V-C. Vojenští zkušební komisaři řidičů přezkoušeli jejich znalosti z podmínek používání vozidel ozbrojených sil, z konstrukce a údržby vozidla a z praktické jízdy.

K úspěšnému absolvování rotmistrovského kariérového kurzu ještě museli posluchači splnit požadavky vševojskové přípravy podle Pub-71-00-02. Na tomto výcviku se podílel institut vzdělávání a školní prapor, který se stará i o kompletní logistické zabezpečení.

Kurz byl ukončen dne 29.5.2009 slavnostním vyřazením učební skupiny ZR19C. V rámci této slavnostní příležitosti obdrželi Osvědčení k řízení vozidel ozbrojených sil a Osvědčení o absolvování rotmistrovského kurzu. Vedení IDV jim popřálo mnoho úspěchů na počátku kariéry vojenského řidiče a hodně šťastných kilometrů bez nehod, k čemuž se připojili i všichni příslušníci skupiny přípravy řidičů nákladních vozidel. •

Text: prap. Přemysl Kulišek, o. z. Ing. Ján Nagy

Foto: kpt. Ing. Miloslav Stuchlík

11. běh kurzu pro civilní zaměstnance NATO ukončen

Dne 19. května 2009 od 17 hod. se v prostorách Divadelního sálu barokního zámku ve Slavkově u Brna uskutečnil slavnostní ceremoniál certifikace absolventů NATO CIVILIANS PRE-DEPLOYMENT COURSE (Kurz pro přípravu civilního personálu NATO do misí) za přítomnosti zástupce velitele Společných sil – velitele pozemních sil brigádního generála Miroslava Žižky, velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově plukovníka gšt. Jaromíra Zůny, starosty města Slavkova u Brna Ivana Charváta a ředitele Slavkovského zámku Aleše Šilhánka.

Na slavnostním aktu předali brigádní generál Miroslav Žižka a plukovník gšt. Jaromír Zůna absolventské certifikáty, potvrzující připravenost pro zahraniční mise, a pamětní mince CIVILIANS PRE-DEPLOYMENT COURSE celkem 36 civilním zaměstnancům z velitelství a agentur NATO z Belgie, Francie, Holandska, Itálie, Německa, Portugalska, Řecka, Španělska, USA, Velké Británie a Turecka.

Absolventům byly v průběhu tohoto prestižního týdenního kurzu, akreditovaného u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově, poskytnuty znalosti a praktické dovednosti potřebné k bezpečnému a úspěšnému nasazení ve prospěch misí a operací NATO v různých oblastech.

V současné době je kurz tvořen třemi dny přednášek, poskytujících teoretické znalosti a některé základní praktické dovednosti v různých předmětech v trvání 7-8 hodin denně, a dvěma dny polního výcviku k prověření dovedností a znalostí pod tlakem scénáře reálné mise. Obsahem teoretické výuky a praktického výcviku byly například současné zkušenosti z konkrétních oblastí operací, minové nebezpečí a improvizované výbušné systémy, topografie, základní znalosti a dovednosti v první pomoci, základy ochrany při pobytu na základně, dovednosti a znalosti nutné pro přežití, psychologické aspekty misí a s nimi spojeného stresu a psychologické aspekty zajetí, ochrana proti chemickému, biologickému, radiačnímu a nukleárnímu nebezpečí a jiné.

Podle plánu se další kurz tohoto typu bude konat v termínu 10. – 17. června 2009. •

Text: Monika Nováková, Velitelství výcviku – Vojenská akademie

Foto: Hana Jurčová

Ve vojenském výcvikovém středisku Kamenná chaloupka u Vyškova proběhlo ve dnech 11. – 15. května týdenní cvičení rakouských chemiků. Přes 70 specialistů trénovalo na tamním terénním pracovišti Vojenského technického ústavu ochrany Brno (VTÚO) úlohy detekce a dekontaminace toxických látek.

Rakouští chemici cvičili na Kamenné chaloupce

Podobné cvičení zde probíhá již od roku 2004 3-5krát ročně na základě vzájemné dohody o dvoustranné spolupráci mezi Rakouskou armádou a Armádou České republiky. Rakouská armáda si vše hradí sama, k výcviku používá výhradně svoji techniku. Parkování techniky a ubytování je řešeno v kasárnách Dědice, tedy za úzké spolupráce s posádkou Vyškov. Stravování je řešeno cestou VLRZ.

Terénní pracoviště Kamenná chaloupka je výjimečné v tom, že jako jediné na území naší republiky umožňuje výcvik s ostrými otravnými látkami. Pracuje se zde s nízkými i vysokými koncentracemi v závislosti na úlohách, které se v rámci výcviku procvičují. Rakouští chemici zde cvičí podle svých úloh a metodik s ostrými otravnými látkami jednotlivce, osádky a zásahové jednotky v rámci komplexního procvičení svého integrovaného systému. Gestorem je 026 ŠTERNBERK, s. p., divize VTÚO Brno. Další, v pořadí již čtvrté cvičení v letošním roce proběhne od 17. – 21. 8. 2009. •

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: archiv VTÚO Brno

Mezinárodní seminář

„Proces Lessons Learned na praporeční a brigádní úrovni“

„AČR bude budována tak, aby byla schopna plnit úkoly v celém spektru operací až po intenzivní bojovou činnost, **a to především mimo vlastní území státu**, bez geografického omezení (mimo arktické oblasti), v náročných klimatických podmínkách a kulturně odlišném prostředí. **Prioritně budou budovány síly pro vedení nejpravděpodobnějších operací.**“

Směrnice ministra obrany pro rozvoj a činnost rezortu Ministerstva obrany na období 2009 - 2014

Vzhledem k ambicím České republiky, vyjádřeným ve Vojenské strategii, jsou profesionální vojáci ve všech hodnostních sborech připravováni prioritně na nasazení v současných aliančních a mnohonárodních operacích. Tyto operace a taktické úkoly s nimi spojené se výrazně odlišují od charakteru konvenčních válek. Za posledních dvacet let získali naši vojáci rozsáhlé zkušenosti z operací na Balkánu, Iráku, Afghánistánu a také jako pozorovatelé v jiných částech světa.

Tyto zkušenosti se postupně promítají do přípravy, vzdělávání a výcviku profesionálních vojáků, ale práce se zkušenostmi není doposud zcela systémová a řada zkušeností zůstává nedostupná nebo úzce dostupná u jednotlivců a jednotek.

Institut doktrín rozvíjí od roku 2006 projekt získávání poznatků a využívání zkušeností (Lessons Learned), jehož cílem je vytvořit podmínky pro široké sdílení získaných zkušeností ze zahraničních operací.

V rámci tohoto úsilí proběhl ve dnech 12. až 14. května 2009 u Velitelství výcviku – Vojenské akademie třídní mezinárodní seminář k metodám a formám organizace a provádění sběru a vyhodnocení zkušeností z operací a cvičení na úrovni prapor a brigáda.

Semináře se zúčastnilo vedle zástupců všech brigád, Velitelství společných sil, 601. skupiny speciálních sil a některých odborů Generálního štábu také 17 zahraničních účastníků z Kanady, Německa, Polska, Slovinska, Švédska a USA.

Cílem semináře bylo představit účastníkům z AČR koncept procesu Lessons Learned NATO a jak je tento proces aplikován v některých aliančních a koaličních zemích na stupni prapor a brigáda.

Diskutovány byly otázky rozdílu mezi zaznamenáním a řešením zjištěných nedostatků a mezi zaznamenáním a sdílením osvědčených postupů vedení bojové činnosti. Byly diskutovány potřeby a možnosti využívání zjištěných nedostatků a osvědčených postupů, možnosti jejich zaznamenání, sdílení a cílené distribuce.

Na závěr prvního dne se jednotliví účastníci v průběhu panelové diskuse vyjádřili ke konkrétním potřebám a možnostem sdílení zkušeností na bilaterální a multilaterální úrovni,

potřebných na taktickém stupni při vedení současných operací.

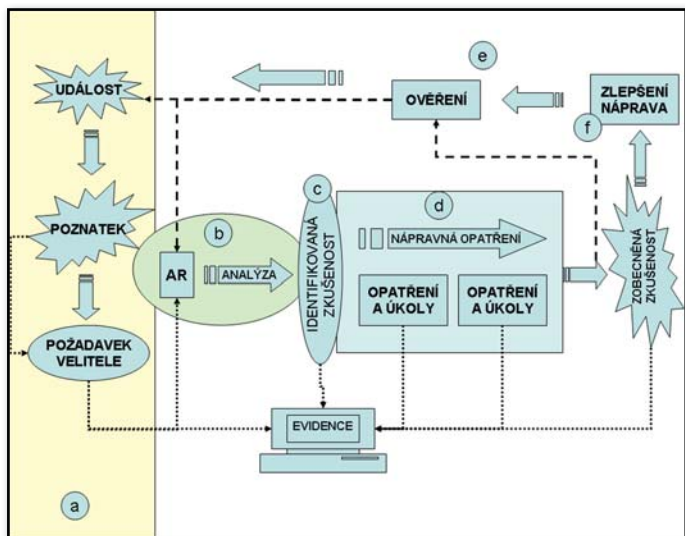
V následujících dvou dnech proběhl kurz instruktorů pro organizaci a koordinaci procesu Lessons Learned na praporeční a brigádní úrovni pod řízením zástupců amerického Centra Lessons Learned pozemního vojska Dr. Scotta Lackeyho a pplk. v. z. Tima Wilsona.

Z diskuzí v jednotlivých panelech vyplynula celá řada závěrů a myšlenek využitelných pro další rozvoj procesu Lessons Learned v rámci AČR.

Jedním ze závěrů je doporučení řešit odlišně proces práce se zjištěnými nedostatky (deficiencies) a odlišně se získanými a osvědčenými zkušenostmi, jak plnit taktické úkoly v operacích (best practices).

Podle direktivy NATO k Lessons Learned zahrnuje proces práce se zjištěnými nedostatky šest fází:

1. Inicie – zjištění nedostatku.
2. Analýza – odhalení příčin, návrh nápravných opatření a určení jejich vykonavatele.
3. Schválení opatření a vydání úkolů vykonavatelům.
4. Realizace opatření a splnění úkolů vykonavateli.
5. Ověření účinnosti přijatých opatření a úkolů.
6. Využití zobecněné zkušenosti u jiných organizačních celků.

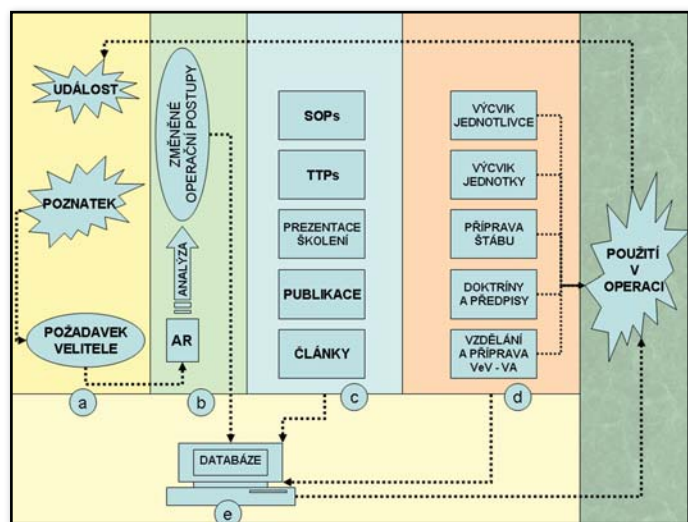

Obrázek 1 Fáze procesu práce se zjištěnými nedostatky

Odstraňování nedostatků probíhá uvnitř organizačních celků na všech úrovních a je řízen příslušným velitelem nebo náčelníkem.

Proces definovaný NATO pro odstraňování nedostatků ale nevyhovuje práci s osvědčenými zkušenostmi, a proto byl představen odlišný proces obsahující pět fází:

1. Inicie – zjištění potřeby změnit zavedené operační postupy.
2. Analýza – úprava operačních postupů (SOPs, TTPs), jejich výcvik a materiálně technické zabezpečení.
3. Šíření – distribuce a sdílení nových operačních postupů.
4. Integrace – využití nových operačních postupů při přípravě a výcviku jednotek, jejich adaptace na podmínky jednotky a operačního prostředí.
5. Archivace – uložení u jednotky a zaslání zkušeností, upravených a prověřených operačních postupů výkonnému prvku (Institut doktrín).

Obrázek 2 Fáze procesu práce s osvědčenými postupy

Tento proces probíhá uvnitř organizačního celku do okamžiku, kdy je nový operační postup ověřen. Poté proces pokračuje v rámci celé AČR šířením a sdílením osvědčeného postupu a jeho integrací do přípravy a výcviku u jednotek, výcvikových a školících zařízení. Současně probíhá archivace u Institutu doktrín.

S tímto i dalšími závěry bude nutné dále pracovat jak u jednotek, tak u Velitelství výcviku – Vojenské akademii.

Výsledky semináře ukazují na přínos, které podobné aktivity mohou přinést při rozvoji expertní úrovně našeho velitelství. •

Text: Ing. Pavel Zůna, MSS., Institut doktrín

Výcvik s Texaskou národní gardou ve Vyškově „COMBAT LIFESAVER COURSE“

„It doesn't matter. You're good.“ Tak takhle ohodnotil můj výkon při zavádění katétru do žíly sergeant Nichols, zdravotnický instruktor Texas Army National Guard. I když se mi to na první pokus nepodařilo, ochotně mi nabídl i svou druhou ruku. Na můj dotaz, jestli mi ještě věří, odpověděl, že hlavně věří sobě, že mě to dobře naučil. A měl pravdu. Na druhý pokus se mi opravdu podařilo zavést katétru do žíly. Odměnou mi byla pochvala a poklepání na rameno. Pohled na krev a vědomí, že zraněnému je potřeba poskytnout infuzi včas, lehce roztráslo moje ruce. Každopádně jsem to zvládl a říkám si, že tímto zaměstnáním předčasně vyvrcholil COMBAT LIFESAVER COURSE (CLS) ve spolupráci s šesti instruktory Texas Army National Guard (TNG), kteří se do Vyškova přesunuli po týdenním pobytu u 7.mb v Přáslavicích. Ale pěkně popořádku.

V pondělí 22. května v 8 hodin byl na posluchárně P4 zahájen CLS Course. Deset útvarů vyslalo své rotmistry, praporčíky, ale také dva důstojníky, aby absolvovali tento kurz rozšířené první pomoci pro nezdravotnický personál. Kapacita kurzu byla plně využita a nakonec se na výuce sešlo celkem 53 posluchačů. Jazykovou bariéru se podařilo úspěšně překonat nejen tím, že byly k dispozici prezentace jak v angličtině a češtině, tak především výborné znalosti jazyka a zdravotnické problematiky prap. Bc. Pavlíny Klčové, zástupkyni velitele kurzu. Rovněž jazykové znalosti posluchačů byly na vysoké úrovni, a tak nebyl problém s dorozumíváním, ani pokud výuka probíhala po jednotlivých skupinách najednou.

Způsob výuky se příliš nelišil od našeho, nicméně počet instruktorů přítomných na výuce ji činí daleko efektivnější. Šest instruktorů se prezentovalo. Jeden přednášel a ostatní buď asistovali při demonstraci, nebo pozorovali posluchače, jak reagují na výuku. Jakékoliv nedostatky byly odstraňovány okamžitě při výuce nebo ihned po skončení přednášky a praktických cvičení. Skutečnými mistry jsou instruktoři TNG především v umění motivace a vytváření sebedůvěry u posluchačů. Pohled na krev může být pro mnoho lidí stresující, a proto není třeba tento stres ještě zvyšovat křikem, ale naopak dobrou radou a pochvalou za dobrou práci, protože ne vždy se všechno podaří hned napoprvé. A toho jsou

si instruktoři TNG dobře vědomi. I na prvotním neúspěchu se dají najít pozitivní věci.

Kurz byl zajímavý také z důvodu odlišného materiálového vybavení TNG. Aby bylo možné zachránit těžce raněného v boji, byly zdokonaleny jak postupy ošetřování, tak materiálová výbava jednotlivce. Cílem je poskytnout první pomoc v boji před příchodem zdravotnického personálu, a tím omezit počet mrtvých. Je až neuvěřitelné, co je možné dokázat pouze se škrtidlem, tlakovým obvazem a znalostí jejich použití.

Ve čtvrtek odpoledne si všichni posluchači prošli třemi stanovišti, na kterých museli předvést znalosti získané během kurzu. Důraz byl kladen stejně jako při každém praktickém zaměstnání na týmovou práci. Slova „tým“ a „týmová práce“ mají i u nás v armádě obrovský význam.

Páteční vyřazení absolventů kurzu proběhlo také za přítomnosti vrchního praporčíka VeV – VA nrap. Libora Pliešovského, který se rovněž velkou měrou zasloužil, že kurz proběhl bez problémů a v tak hojném počtu. K tomu vrchní praporčík VeV – VA dodává: „Na zabezpečení kurzu se podílelo mnoho dalších lidí, rád bych zde zmínil pplk. Jaroslava Medka, mjr. Jiřího Kubiše, o. z. Milana Hrozu, nrap. Melanii Musilovou, o. z. Olgu Karaffovou, kpt. Jána Bárta a samozřejmě další, kterým patří poděkování. Nejvíce mne potěšilo, že se během týdne mezi kurzanty vytvořilo velmi silné týmové pouto a po závěrečném vyřazení tak bylo pro všechny účastníky těžké se rozloučit. Pohled na instruktory rychle si měnící kontakty a srdečné předávání drobných dáreků americkým kolegům ve mne vzbudil příjemný dojem, že kurz byl přínosem nejen v získání odborných znalostí a dovedností, ale také uvědoměním si a upevněním určitých hodnot, bez kterých se v akci neobejdou.“

Závěrečná diskuse jenom potvrdila, že taková spolupráce naší armády s jinými armádami NATO má smysl. I když by se určitě našlo pár věcí, které by kurz mohly obohatit ještě něčím navíc, spokojenost byla jak na straně posluchačů kurzu, tak na straně instruktorů TNG.

Text: npor. Ing. Zdeněk Palacký

Foto: Olga Karaffová

O kurzu napsali:

Combat lifesaver

Ve dnech 18. – 22. 5. 2009 proběhl v posádce Vyškov kurz poskytnutí první pomoci v boji – Combat lifesaver pod vedením zdravotnických instruktorů texaské národní gardy.

Tohoto kurzu se zúčastnilo 56 vybraných příslušníků armády České republiky a jeho hlavním cílem bylo naučit posluchače jak co nejdříve a nejefektivněji poskytnout základní první pomoc zraněnému během bojové situace.

Systém výuky probíhal takovým způsobem, že nejdříve byla daná problematika vysvětlena teoreticky pomocí výkladu instruktora, prezentací a videoukázek a po zodpovězení případných dotazů následovala praktická část, kde byli posluchači rozděleni zpravidla do čtyřčlenných nebo dvoučlenných skupin a pod vedením instruktora byly procvičovány způsoby poskytnutí první pomoci při zraněních, které způsobují v boji největší ztráty (masivní krvácení, pneumotorax, zástava dechu...).

V den zahájení kurzu byli posluchači seznámeni se základními pojmy a postupy týkajícími se záchrany života v boji a s úlohou a důležitostí „Combat lifesavera“, tedy toho jenž jako první vyhodnocuje a ošetřuje raněného a poskytuje mu základní první pomoc za použití zdravotního materiálu, kterým je každý voják v boji vybaven a poskytuje zraněnému péči do doby než se k němu dostaví odborný zdravotnický personál popřípadě tomuto personálu asistuje.

V dalších dnech kurzu bylo s posluchači dopodrobna probráno a procvičeno poskytnutí první pomoci při nejčastějších typech zranění jako jsou tepenné a žilní krvácení na různých částech těla, opatření při zprůchodnění dýchacích cest, první pomoc při průstřelu hrudníku, zavedení infuze, vyžádání zdravotní evakuace (MEDEVAC), či přenos zraněného pomocí nosítek a to za pomoci nejnovějších zdravotních pomůcek, které používá armáda spojených států jako jsou škrtidlo CAT, nosohltanová trubice, elastický tlakový obvaz, přípravek k zastavení krvácení Quikclot, prostředky pro ošetření pneumotoraxu, atd. a také poskytnutí první pomoci při výše zmíněných zraněních za pomoci improvizovaných prostředků.

V předposlední den tohoto kurzu probíhalo závěrečné praktické přezkoušení při kterém posluchači v týmu museli předvést že jsou schopni vyhodnotit o jaké zranění se jedná a že umí rychle a efektivně s poskytnout první pomoc zraněnému v bojových podmínkách a v poslední den proběhlo v aule závěrečné slavnostní vyřazení.

Závěrem je třeba zdůraznit, že včasné poskytnutí základní první pomoci v boji zvyšuje šanci zraněného na přežití (procent úmrtí v boji se stává následkem nedostatečného poskytnutí první pomoci) a pokud je provedeno správně stává se základem pro poskytnutí následné odborné zdravotní péče a jak bylo během kurzu několikrát zmíněno každý voják v zahraniční misi bez ohledu na funkci musí tyto znalosti plně ovládat.

Kurz jako takový měl mezi posluchači velice pozitivní ohlas a je třeba ocenit přístup a profesionalitu instruktorů texaské národní gardy během výuky a zároveň jim poděkovat za možnost prakticky si vyzkoušet práci s u nás nezvyklým počtem zdravotního materiálu a pomůcek a také jim poděkovat za trpělivost a poskytnutí značného množství zdravotního materiálu posluchačům.

Text: prap. Jaromír Šalplachta

CLS – combat lifesaver course

Ve dnech 18. – 22.5. se konal ve Vyškově kurz pro Combat lifesaver. Tento kurz je určen pro vojáky nezdravotníky, kteří chtějí pomáhat zachraňovat lidi.

Je pravda, že to byl velice zkrácený kurz, kde jsme se nemohli naučit všechno, co je potřeba znát o první pomoci, popřípadě o rozšířené první pomoci. Ale spousta vojáků, účastníků se tohoto kurzu, si vyzkoušelo některé věci poprvé. Ze začátku byla dost teorie, ale zároveň jsme si mohli téměř všechno, o čem přednášeli, vyzkoušet i prakticky. V tomto kurzu jsem prošli v podstatě veškerou péčí od nalezení zraněného až po vyžádání MEDEVACU a předání raněného do rukou doktorů. Zjistili jsme, jak správně zastavit krvácení, jak ošetřit pneumotorax a dokonce jsme měli možnost si vyzkoušet zavedení infuze. Což byl asi docela oříšek pro mnoho posluchačů. V závěrečném přezkoušení jsme využili vše, co jsme se naučili během tohoto týdne.

Jsem ráda, že jsem se k tomuto kurzu dostala, jen je škoda, že není víc intenzivní, kde by se více cvičila ta praktická část. Možná to bylo spojeno s tím, že nás jako účastníků bylo kolem padesáti. Což si myslím, že na takovýto kurz je opravdu velký počet lidí. Zároveň v tomto kurzu bych uvítala i trochu taktiky, jak přistupovat k zraněnému a jak chránit odsun raněných pod palbou. Tato část byla úplně vynechaná, podle mě z důvodu času, za týden se opravdu nedá stihnout všechno. Ale byla jsem moc spokojena s instruktory z Ameriky, byli příjemní a přesně věděli, o čem mluví ve svých přednáškách. Jen je škoda, že takové kurzy bývají jen vzácně. Myslím, že jako příslušnice strakonického oddílu mohu být docela spokojená, protože tento kurz byl skvělým přínosem, ale není jediný, co dělám ze zdravotní přípravy. Máme na oddíle dobrého zdravotníka, který si pomalu vychovává sám nové Combat Livesavery.

A co říct na závěr? No nechci jen chválit, ale co se týče zdravotnictví, opravdu každý by měl mít možnost naučit se ovládat úkony první pomoci. Nikdo neví, kdy se mu to může hodit a komu vlastně zachrání život. •

Text: por. Bc. Ivana Křivánková

Propojení teorie s praxí

Tato slova se naplnila dne 14. května 2009 pro čtveřici posluchačů „DŮSTOJNICKÉHO KURZU“ konaného u nás ve Vyškově. Odbor přípravy vzdušných sil zastoupený skupinou bojové přípravy a štábní služby zpracoval modul volitelného předmětu „LETECKÁ ZÁKLADNA“.

Po teoretických hodinách tohoto předmětu strávených na učebně nastal den „D“ pro praktickou ukázkou a teorie se setkala s praxí. Díky VeSpS a vstřícnému přístupu velitele vrtulníkové základny v Přerově proběhlo praktické zaměstnání, kterého se osobně zúčastnil i velitel Institutu vzdělávání plk. Ing. Jaroslav Durna. Cílem bylo ukázat studentům, jak probíhá jeden den na vrtulníkové základně.

Po projetí hlavní branou základny byla naše návštěva směřována k pracovišti umístěném na řídicí věži, a to „Řízení letového provozu“. V průběhu návštěvy tohoto pracoviště se nám naskytl pohled na celou základnu. Za naší přítomnosti jsme mohli vidět řídicího letového provozu v akci. Stalo se tak při ohlášení přistání vojenského vrtulníku, kdy řídicí navigoval vrtulník na přistání, a jeho následné poježdění na odstavnou stojánku, kde ukončil svou letovou činnost. Po skončení ukázkou činnosti řídicího letového provozu jsme měli možnost navštívit a podívat se i na další pracoviště propojené s řízením letového provozu. Jednalo se třeba o **synoptika**, který má na starosti meteorologické hlášení o počasí, nacházející se nejen nad základnou, ale i nad celou naší republikou. Dále se na věži nachází pracoviště zaměřené na příjem informací o vzdušném prostoru radiolokátorů umístěných na základně a jejím okolí. Jak jsme zjistili a bylo nám i řečeno, řízení letového provozu je závislé na více lidech a pracovištích, než jen na řídicím letového provozu.

Naše další zastávka směřovala na druhou stranu základny. Po přejetí dráhy jsme se dostali k „**Technické letce oprav letecké techniky (TLOLT)**“. V těchto prostorách byli posluchači seznámeni s činností letky a bylo jim umožněno prohlédnout si právě probíhající opravy na letecká technika (LT). Naše pohledy však zaujala ještě jedna stavba. V rámci přípravy mise do Afghánistánu byla v prostorech opravárenské letky zkompletována zcela nová mobilní hala (hangár). Tato hala je upravena tak, aby v ní mohla být prováděna oprava LT, nasazované v misích. Její výhoda je v praktičnosti a hlavně ve vnitřní prostorové velikosti. Vejde se do ní komplet vrtulník Mi-171š i s listy umístěnými na hlavním rotoru, což je důležité. Dozvěděli jsme se totiž, že většinou se tyto listy musí demontovat, aby se vešli do pevně stojících opravárenských hangárů, a tudíž je to další práce, která prodlužuje opravu uschopnění LT. V době naší návštěvy probíhal v této hale zkušební provoz. Po demontáži do standardizovaných kontejnerů bude hala připravena k přesunu na místo určení.

Po shlédnutí TLOLT nám bylo představeno mobilní „**Velitelské operační stanoviště (WOC)**“. Jak nám bylo řečeno, i toto pracoviště se chystá na misi do Afghánistánu. Posluchači měli jedinečnou příležitost shlédnout nejmodernější mobilní velitelské stanoviště WOC, které má v sobě začleněno i **operační středisko letky (SQOC)** s výrobním označením **DSQOC**. Toto mobilní pracoviště je jediné v naší armádě a v současné době na něm probíhá také zkušební provoz. Tak jako u mobilního hangáru, tak i toto pracoviště je složeno z kontejnerů a propojeno stanovými chodbami. Bylo zde ke shlédnutí nejmodernější elektronické vybavení a zároveň nám byla předvedena i funkčnost jednotlivých stanovišť a zařízení.

Po shlédnutí DSQOCu jsme se přesunuli na WOC základny. Toto pracoviště se teprve zacvičuje v provozu, vzniklo totiž až po restrukturalizaci vrtulníkové základny a přesunutí letky bitevních vrtulníků Mi-24/35 na základnu do Náměště nad Oslavou.

Na závěr naší návštěvy jsme přijeli na „**stojánku**“. Po praktické ukázce provozu na stojánce jsme se stali sami jejími účastníky. Stali se z nás cestující Mi-171š. Došlo k našemu odbavení, nastoupení do vrtulníku a následoval letecký přesun vrtulníkem do posádky Vyškov. Pro některé z nás to byla první možnost vidět celou posádku Vyškov z tzv. ptačí perspektivy.

Seznam použitých zkratk:

- TLOLT** Technická letka oprav letecké techniky
- WOC** (*Wing Operations Centre*)
Operační středisko leteckého křídla
- SQOC** (*Squadron Operations Centre*)
Operační středisko letky
- DSQOC** (Deployable Squadron Operations Centre)
Mobilní operační středisko letky. •

Text : kpt. Ing. Eva Pilná, o. z. Ing. Josef Gajdoš
Foto : o. z. Ing. Radovan Kubočík,
lektori skupiny bojové přípravy a štábní služby

INTEGROVANÝ ZÁCHRANNÝ SYSTÉM V AKCI

Osm nula nula hodin ráno, čtvrtek 21. května 2009, objekt kasáren ve Vyškově – Dědicích. Po hlavní silnici se přibližuje starší model osobního vozu značky Nissan, obsazený několika cestujícími. Zprava, po vedlejší silnici přijíždí nákladní vozidlo Tatra. Ve vzduchu se mísí zvuky běžného dopravního ruchu, v nichž dominuje hluboký hlas namáhaného motoru Tatry. Řidič nákladního vozu vyjíždí na hlavní silnici a ... v tom okamžiku se prostorem rozlehne rána. Následuje třeskot mačkaného plechu a rozbíjeného skla. A pak – ticho.

Ale to trvá jen pár chvil. K místu havárie se sbíhají lidé. Je slyšet bolestivý křik zraněných, uvězněných v osobním voze. Z kabiny nákladáku se právě vypořádával řidič. Vykřikuje cosi nesrozumitelného a divoce gestikuluje – příznaky šoku. Rázem je všude ruch a zmatek. Někdo volá záchranku.

Toto je scénář inscenované nehody, která byla základním rámcem ukázky zásahu složek integrovaného

záchranného systému Jihomoravského kraje. Preventivní dopravně bezpečnostní akci nazvanou „ZÁSAH“ uspořádal Institut dopravní výchovy AČR jako jednu z mnoha aktivit, kterými chce přispět ke snížení počtu dopravních nehod příslušníků AČR. Cílem bylo demonstrovat přihlížejícím vojákům a zaměstnancům vojenské správy hrůznost těžkých dopravních nehod a náročnost práce lékařů, hasičů a policistů, podílejících se na likvidaci následků nehod.

Další děj na sebe nenechává dlouho čekat. Do deseti minut po nahlášení nehody přijíždí sanita rychlé záchranné pomoci. Osádka záchranného vozidla nejprve zjišťuje stav poraněných. Ti jsou však zaklíněni uvnitř osobního vozu a s tím si lékaři rychlé záchranné pomoci neporadí. Přesto, s využitím rozbitého okna, lékařka okamžitě začíná ošetřovat pacientku s nejtěžším zraněním, která je díky poranění krku a hrudníku přímo ohrožena na životě. Zraněných je však více, a proto řidič sanitního vozu zároveň vysílačkou přivolává další pomoc. Posléze pomáhá lékařům v péči o zraněné, kteří jsou stále zaklíněni v havarovaném voze. Avšak na scéně se objevuje zásahové vozidlo vojenské hasičské jednotky přivolané k nehodě dispečinkem Integrovaného záchranného systému. Jeho vycvičená osádka bezodkladně připravuje hydraulické kleště a s jejich pomocí bravurně vystřihává zaklíněné účastníky nehody. Druhá záchranka přijíždí opět v časovém limitu a okamžitě se ujímá své práce, je totiž potřeba ošetřit ještě pacienta s poraněním hlavy a postarat se o jeho transport do léčebného zařízení.

Ve 25. minutě od havárie přijíždí na místo nehody výjezdová skupina dopravní služby Policie ČR, vyzouměná opět dispečinkem IZS. V první fázi práce zajišťuje místo nehody, řídí provoz na komunikaci a je nápomocná ostatním složkám Integrovaného záchranného systému. Ve druhé fázi se věnuje prvotním úkonům vyšetřování vzniku dopravní nehody. Zejména stanoví druh nehody a předběžnou výši škody, dále pátrá po příčinách střetu vozidel a snaží se zjistit míru zavinění jednotlivými účastníky havárie. Na pokyn policistů pokračují hasiči ve své práci. Provádějí úklid místa nehody a likvidaci kaluží oleje a pohonných hmot. Nakonec odstraňují havarovaná vozidla z vozovky.

Ukázka práce policie a hasičů byla vyvrcholením celé akce, při níž byly jednotlivé demonstrace doprovázeny zasvěceným komentářem objasňujícím detaily předváděné činnosti. Pořádající Institut dopravní výchovy AČR tak reflektuje skutečnost, že informovanost veřejnosti o nehodách pochází převážně z televizního vysílání, u něhož zpravidla chybí citová vazba a pocit autenticity. Proto byl přijat záměr o pořádání akčních ukázek, při nichž diváci získají osobní zkušenost s průběhem havárie. Tento vlastní prožitek může v budoucnu výrazně umocnit jejich uvědomělou snahu o předcházení dopravním nehodám. •

Text: Ing. Bedřich Sedlák, IDV

*Foto: Ing. Milan Pazdera, prap. Petr Hrušecký, oba IDV,
Hana Jurčová, Olga Karaffová*

Velitelská příprava štábu, velitelů rot a velitelů čet Praporu zabezpečení Vyškov

Dne 12. 5. 2009 proběhla velitelská příprava štábu, velitelů rot a velitelů čet Praporu zabezpečení ze střelecké přípravy. Tématem byly ostré střelby z ručních a lafetovaných zbraní.

Střelby proběhly na střelnici bojových vozidel, v části „A“ a „B“. Na pěti pracovištích příslušníci prazab plnili střelecké úkoly ze Sa vz. 61 Škorpion, Sa vz. 58, odstřelovací pušky Dragunov, lehkého kulometu 7,62 mm PKMB lafetovaného na vozidle MTLB a protiletadlového kulometu 12,7 mm DŠKM lafetovaného na průzkumném bojovém vozidle „Sněžka“.

Pro všech 38 cvičících byly střelby nejen zdokonalovacím výcvikem, ale i zážitkem. Střelbu z protiletadlového kulometu nebo odstřelovací pušky Dragunov většina vojáků z povolání absolvovala poprvé ve své vojenské kariéře nebo po velmi dlouhé době.

Ke zdárnému průběhu velitelské přípravy přispěla i úzká spolupráce s Oddělením přípravy do mírových operací VeV – VA, kteří poskytli odbornou pomoc na pracovišti střelby z odstřelovací pušky.

Toto zaměstnání bylo dalším praktickým zaměstnáním celé roční série velitelských příprav, které vojáci z povolání Praporu zabezpečení musí splnit,

aby si udrželi vysoký stupeň profesionality a drželi krok se svými kolegy sloužícími u bojových útvarů. •

Text a foto: npor. Ing. Radim Brloh

INTER ARMA CARITAS

aneb Milosrdenství mezi zbraněmi

Ve dnech 15. – 17. května 2009 proběhl v Pastoračním centru duchovní služby AČR – Lulči kurz „Základy mezinárodního humanitárního práva“, který pořádal Český červený kříž (ČČK) ve spolupráci s VeV – VA Vyškov, a to na základě Rámcové dohody o spolupráci uzavřené mezi Ministerstvem obrany ČR a Českým červeným křížem z roku 2002.

Tento vzdělávací program byl určen pro zdejší příslušníky VeV – VA, zejména kaplany, lektory a instruktory, dále pak posluchače základního důstojnického kurzu a dále budoucí diseminátory ČČK v oblasti mezinárodního práva humanitárního (dále jen „MHP“), tj. civilní osoby z oblastních spolků ČČK.

Cílem kurzu bylo prohloubení znalostí z této oblasti a získání nových dovedností v řešení konkrétních modelových situací tak, aby posluchači mohli v rámci výuky nebo i mimo ní utvářet a formovat vědomí dalších osob o způsobu ochrany lidských práv v době ozbrojeného konfliktu, o mezinárodních normách upravujících vedení ozbrojených konfliktů. V případě účastníků kurzu z řad příslušníků AČR, zejména posluchačů důstojnického kurzu, získané znalosti umožní lepší orientaci v dané problematice, zejména pak v samotné aplikaci jednotlivých pravidel MHP při řešení konkrétních situací, ve kterých se mohou ocitnout v případě ozbrojeného konfliktu.

Z těchto důvodů těžištěm výuky bylo zejména poznat a pochopit příslušné mechanismy zajištění mezinárodně právní ochrany obětí ozbrojených konfliktů, dále pak základní zásady a principy mezinárodního humanitárního práva. Nedílnou součástí výuky byly základní poznatky o Mezinárodním hnutí Červeného kříže a Červeného půlměsíce, zejména pak ve vztahu k ochraně lidských práv za ozbrojeného konfliktu, dále i způsoby stíhání válečných zločinů a jiných narušení MHP. Mezi témata specificky zaměřená přímo pro příslušníky AČR patřily přednášky týkající se stavu implementace MHP v AČR a koncept pravidel nasazení (tzv. Rules of Engagement „RoE“).

Realizací tohoto kurzu se přispělo nejen k naplnění mezinárodněprávního závazku ČR zahrnout do výukových programů základy MHP, jak vyplývá z Ženevských úmluv o ochraně obětí ozbrojených konfliktů a jejich Dodatkových protokolů, ale také u příslušníků AČR došlo k jejich významnému osobnímu posunu v profesionální přípravě vojáka AČR, zejména pak schopnosti skloubit požadavky vojenské nutnosti s požadavky lidskosti kladených Českou republikou a mezinárodním společenstvím na vedení ozbrojených konfliktů. •

Text:
Mgr. Jaroslav Sztefek

Foto:
Olga Karaffová

Vojenský výcvikový prostor BRDY

Historie Městyse Jince

Jince leží v samém srdci jižních Brd, na levém břehu říčky Litavky a rozkládají se v průměrné nadmořské výšce 420 m.n.m. Území obce se nachází na okraji Vojenského újezdu Brdy a je vzdáleno 14 km od Příbrami a 10 km od Hořovic. Městys Jince včetně části Běřín a Rejkovice zaujímá rozlohu 1.508 ha a žije zde více než 2.200 občanů.

První písemná zmínka o zdejším osídlení je datována počátkem 14. století, kdy obec vlastnil vladýka Bořita Bořitovec z Jinec. Osudy obce v celé její historii ovlivňovala těžba a zpracování železné rudy. Jince jsou také velkým nalezištěm trilobitů.

Obec proslavil i houslista Josef Slavík (* 26. 3. 1806 Jince – † 30. 5. 1833 Budapešť), jehož věhlas přesáhl nejen hranice regionu, ale i českých zemí.

Dne 5. 12. 1900 byla obec Jince rozhodnutím císaře Františka Josefa I. povýšena na městys a 13. 2. 1902 obdržela i městský znak. Ten je heraldickou jedinečností, neboť v jednom z jeho polí je trilobit latinského názvu *Ellipsocephalus Hoffi*, jinak místně nazývaný konínský ráček. Po I. světové válce rozvoj obce výrazně ovlivnilo zřízení vojenské posádky a vybudování rozlehlé dělostřelecké střelnice v brdských lesích.

Historie vzniku VVP Brdy

Projekt Brdské střelnice byl schválen ministerskou radou dne 19. 2. 1926 (intimát min. rady č. 1137/622/S z 22. 2. 1926). Zanedlouho poté, ve smyslu zákona č. 125 Sb. zákonů a nařízení z 14. 7. 1927, o organizaci politické správy, byla založena Dělostřelecká střelnice v Brdech. Od té doby byla zahájena realizace projektu MNO. Během

roku 1927 uskutečnil Vojenský zeměpisný ústav přesné vyměření území zabraných lesních pozemků, plán střelnice a zřízení tří cílových ploch.

Vykloučení cílových ploch (CP) bylo povoleno postupně takto:

- JORDÁN výměrem okresního úřadu v Hořovicích č. 30969 z 24. 7. 1928,
- BRDA výnosem ministerstva zemědělství č. 68144-XV/29 z 19. 7. 1929,
- TOK výnosem ministerstva zemědělství č. 90299-XV/29 z 2. 10. 1929.

Dnem 1. 4. 1928 bylo v Jincích zřízeno Velitelství vojenského dělostřeleckého cvičiště a Ředitelství vojenských lesních podniků, které se později přestěhovalo do Hořovic. V závěru roku 1929 započala výstavba rozsáhlých kasáren a v roce 1930 byla vystavěna obytná budova pro vojenské gážísty u nádraží v Jincích.

Jako první byla dána do užívání cílová plocha Jordán, a to dne 19. 5. 1930. V témže roce bylo dokončeno i vykácení plochy Brda a byla započata příprava cílové plochy Tok.

Dále bylo rozhodnuto, že do Brd bude umístěno i cvičiště pro pěchotu a některé další druhy zbraní. Vybrán byl prostor v západní části středních Brd v kotlině zvané Bahna jižně od vrchu Vlč. V roce 1934 byla pro tento účel vymýcena plocha 213 ha. Dne 22. 5. 1935 bylo výměrem okresního úřadu v Rokycanech č.j. 20816 uděleno povolení k používání polní pěchotní střelnice v katastru obce Dobřívka. 7. 5. 1936 se uskutečnilo jednání na další pěchotní střelnici u Strašic ke zlepšení bezpečnostních opatření po jejím rozšíření. V té době měla střelnice šířku 1.100 m a hloubku 1.600 m. Rozšířením se cvičiště mělo zvětšit na 1.600 m šířky a 3.100 m hloubky a dále zvětšit území okolního ohroženého prostoru. V hájenství Bahna Dobřívského katastru bylo nutné vykloučit další plochy o rozloze 290 ha.

Účelem tohoto cvičiště bylo cvičit vojska ve střelbě z pěchotních zbraní, minometů, ve střelbě protitankové a házení granátů. Vyhlášku o rozšíření této střelnice podepsal pod č.j. 22149 okresní hejtman Rokycan a vrchní rada politické správy Dr. Krumpf.

V době II. světové války byla dělostřelecká střelnice v Brdech v rukou fašistů. Vojenský prostor byl Němci zřejmě využíván obdobně jako před válkou – pro výcvik dělostřelců, letců, pěchoty, ale i jiných druhů vojsk. Velké železné desky poškozené střelami nalezené na Kolvině a Padrti dokládají provádění zkoušek různých zbraní. Mnohé plány na budoucí využití prostoru prozrazují i přípravy k vybudování letiště (odlesněno asi 50 ha lesa) nebo budování dlažbou zpevněných komunikací. Dokončení prací na odlesněné ploše již nestačila německá armáda dokončit a po válce byla znovu zalesněna.

V roce 1940 bylo okupanty rozhodnuto o rozšíření území vojenské střelnice. Rozkaz k vystěhování dostali obyvatelé Přední a Zadní Záběhlé, Padrti, Kolvína, Skořice, Štítova, Mytě ad. (s termínem do konce roku 1941).

Rokem 1945 a obnovením československé armády se střelnice v Brdech opět začala užívat jako před válkou, avšak na větší ploše. Na základě dekretu prezidenta Beneše o konfiskaci majetku nepřátel a zrádců národa (č. 12/45 Sb. z 21. 6. 1945) přešel do vlastnictví státu velkostatek Hořovice. Od něj připadly ke střelnici lesy v katastrálních územích Hořovice, Jince, Ohrazenice, Hrachoviště, Křešín, Chaloupky, Hvozdec, Malá a Velká Víška – úhrnem 1.570 ha (zápis ze dne 4. 4. 1947 – od té doby je zřícenina hradu Valdek součástí vojenského prostoru). Na protilehlé straně bylo území střelnice rozšířeno o část polesí Míšov (cca 567 ha zápisem ze dne 16. 12. 1948).

Současnost VVP Brdy

Pro výcvik ozbrojených sil jsou na území újezdu zřízena výcviková zařízení (VZ) – tj. soubory střelnic, cvičišť, ubytovacích objektů, tankových cest, pozemních komunikací a ostatních vojenských účelových zařízení. Výcviková zařízení se nacházejí ve výškách 600–800 metrů nad mořem; nejvyšším zdejší vrcholem je Tok – 864 metrů nad mořem. Cvičící vojska bývají ubytována v areálu Valdek. Vojenskou techniku je možné přepravovat vlakem do železniční stanice Holoubkov nebo Jince, kde je vybudována asi 80 metrů dlouhá boční nakládací a vykládací rampa.

Pro zabezpečení výcviku vojsk je na území újezdu zřízeno Středisko obsluhy výcvikových zařízení (SOVZ) Brdy. Středisko je v přímé podřízenosti velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie, který plánuje využití a řídí rozvoj tohoto území. Využívání prostoru pro výcvik vojsk a jeho údržba jsou prováděny na základě Plánu přidělení učebně výcvikové základny na příslušný rok. Činnost na výcvikových

zařízeních ve vojenském újezdu řídí v souladu s ročním plánem činnosti a v souladu s rozkazem ministra obrany (RMO) číslo 24/2002 náčelník SOVZ. Potřebná šířka a hloubka vojenského újezdu jsou předpokladem pro kvalitní výcvik ozbrojených sil, včetně bojových (ostrých) střelb. Velikost újezdu není dána jen účinným dostřelem zbraní, ale i rozměry prostorů ohrožených střelbou, v nichž nelze vyloučit dopad muničních elementů.

Charakteristika a možnosti výcvikových a logistických zařízení

Vojenský újezd Brdy je podle svých specifík využíván takto:

- výcvik jednotek dělostřelectva a letectva, včetně bojových ostrých střelb;
- výcvik jednotek AČR a ozbrojených složek ČR ve střelbě z ručních zbraní;
- výcvik jednotek pasivních sledovacích systémů a lektroického boje;
- plnění úkolů výzkumné a zkušební činnosti;
- výcvik aktivních záloh;
- plnění úkolů bojového stmelení rozvíňovaných a vytvářených jednotek;
- výcvik složek integrovaného záchranného systému;
- komerční využití zahraničními jednotkami.

Jedinečností vojenského újezdu Brdy je systém palebných a pozorovacích stanovišť pro střelbu dělostřelectva na maximální vzdálenosti a střelnice pro zkušební činnost letectva. Od roku 1989 je ve vojenském újezdu již tradičně pořádána akce Bahna – Den pozemního vojska AČR. V těchto dnech se zde konalo jedno z největších cvičení – sedmé společné cvičení AČR a Ozbrojených sil Velké Británie FLYING RHINO 2009 za účasti ozbrojených sil Dánska, Kanady, Litvy, Nizozemska a Slovenska. Cvičení se zúčastnilo na 2000 zahraničních a na 1500 domácích cvičících z leteckých základen Sedlec-Vícenice u Náměště nad Oslavou, Čáslav, Kbely, 7. mechanizované brigády, 25. protiletadlové brigády a dalších útvarů společných sil.

Přehled výcvikových zařízení

1. Dělostřelecké střelnice Brda, Jordán a Tok (s maximálním dostřelem do 21 km)
2. Střelnice bojových vozidel Bahna
3. Protitanková střelnice Kolvín a Padrt
4. Pěchotní střelnice Bahna a Velcí
5. Letecká zkušební střelnice Jordán letecká střelnice
6. Házeliště ručních granátů a ženijní cvičiště Brda
7. Cvičiště řízení bojových vozidel Zadní Bahna
8. Výcvikové zařízení Valdek

1. Dělostřelecká střelnice (DS)

Jsou zde prováděny pozemní bojové střelby dělostřeleckých jednotek, útvarů a svazků, trhání ostré ženijní munice, ničení nevybuchlé dělostřelecké munice. Střelba je možná na tři cílové plochy (CP) Brda, Tok, Jordán. DS má 21 palebných postavení pro nepřímou střelbu a tři pro přímou střelbu. Maximální délka střelby je 21 km.

2. Střelnice bojových vozidel (SBV) Bahna

Je možné zde provádět cvičení střelb z tanků, bojových vozidel pěchoty (BVP), jejich lafetovaných zbraní a protitankových řízených střel (PTRS).

Na střelnici bojových vozidel jsou vybudovány tři 700 m dlouhé pojezdové dráhy, které jsou od sebe vzdáleny asi 100 m (jejich povrch je šterkový, točny mají povrch zpevněný žulovými kostkami). Střelbu lze provádět z místa, během krátkých zastávek a za jízdy na pevný terč. V týlové části střelnice se nachází řídicí věž, sklad terčů, dílna pro drobné opravy a ubytovací prostor pro obsluhu. SBV Bahna je součástí PS Bahna a v současné době je zakonzervována a nevyužívá se.

3. Protitanková střelnice (PTS) Kolvín a Padrt

Lze zde provádět cvičení střelb z tankových a protitankových zbraní – tj. střelbu z tanků, bojových vozidel pěchoty, děl, houfnic, protitankových řízených střel a lafetovaných zbraní.

Protitankovou střelnici tvoří tři střelnice:

- Padrt – střelba je možná na pevný terč, maximální dostřel do 2 500 m.
- Kolvín-sever – střelba je možná na pevný terč, maximální dostřel 1 200 m.
- Kolvín-jih – střelba je možná na pevný terč, je elektrifikována – řízena z řídicí věže (část na PS Kolvín), maximální dostřel do 2 500 m.

Součástí PTS Kolvín-jih je také pěchotní střelnice Kolvín-jih. Její určení je stejné jako u pěchotní střelnice Bahna. Je plně elektrifikována a ovládána z řídicí věže.

Protitankové střelnice Kolvín a Padrt jsou v současné době zakonzervovány, využívá se pouze pěchotní střelnice Kolvín-jih.

4. PS Velcí a PS Bahna

PS Velcí

Jedná se o pěchotní střelnici pro druhy vojsk ke cvičení střelb z ručních zbraní, pěchotních zbraní jednotlivců, jednotek druhů vojsk, speciálních vojsk i ostatních ozbrojených složek České republiky. Je možné zde provádět střelbu z pistolí a revolverů všech ráží, z malorážky, samopalu, univerzálního kulometu, ruční protitankové zbraně ZUBR-M 7,62 VH a odstřelovací pušky.

Šířka střelnice je zhruba 25 m, střelbu lze provádět na vzdálenosti do 350 m. Při cvičení střelb na pevné cíle může najednou střílet 6 osob, na mizivé cíle pouze 3 osoby. Pěchotní střelnice je plně elektrifikována – ovládána z řídicí věže.

V týlové části se nachází řídicí věž, dílna pro drobné opravy, místo pro čištění zbraní a příjezdová komunikace s parkovištěm.

PS Bahna

Jedná se o pěchotní střelnici pro druhy vojsk ke cvičení střelb z ručních zbraní, pěchotních zbraní jednotlivců, jednotek druhů vojsk a speciálních vojsk i ostatních ozbrojených složek. Je možné zde cvičit střelbu z pistole do ráže 9 mm, z malorážky, samopalu, univerzálního kulometu, odstřelovací pušky a ruční protitankové zbraně ZUBR-M 7,62 VH.

Šířka střelnice je zhruba 50 m, střelba se provádí na vzdálenost maximálně 300 m.

Na střelnici jsou vybudována tři stanoviště pro střelbu z pistole a dvě stanoviště pro střelbu ze samopalu. Pěchotní střelnice je plně elektrifikována – ovládána z řídicí věže a je vybavena dálkově ovládanými zvedáky.

V týlové části se nachází řídicí věž, dílna pro drobné opravy, ubytovna pro provozní jednotku, místo pro čištění zbraní a příjezdová komunikace s parkovištěm.

5. Letecká zkušební střelnice (LZS) Jordán a letecká střelnice (LS)

Je možné zde provádět činnosti letectva proti pozemním cílům a zkoušky nově vyvíjených pum, neřízených leteckých raket a kanonů. Na střelnici je povolena ostrá střelba z palubních zbraní, raketami vzduch–země a výcvik v bombardování do ráže pumy 100 kg. Střelby je možné provádět na 2 CP – Jordán a Tok.

Prostor letecké zkušební střelnice je ohraničen těmito body: Hořovice–Hluboš–Rožmitál pod Třemšínem–Mirošov–Hořovice.

Letecká střelnice

Je určena k ověřování vlastností zbraňově navigačního palubního kompletu letounů. Na dopadové ploše je povoleno bombardování cvičnou municí ze stoupání (toss bombing).

Terče jsou umístěny do cílové plochy vždy před zahájením zkoušek. Při bombardování ze stoupání je jako stanoviště řídicího střelby používána pozorovatelná na kótě 689,5 m Hejlák.

Letecká střelnice Jordán

Je určena k provádění zkoušek nově vyvíjených leteckých pum, neřízených leteckých raket a kanonů a k provádění střelb řadových pilotů AČR. Na dopadové ploše je povolena ostrá střelba z leteckých kanonů a neřízenými raketami vzduch–zem, bombardování ostrými pumami do ráže 100 kg, střelba a bombardování cvičnou municí a pozemní střelba z lafetovaných leteckých zbraní (kanony, raketometry) zem–zem. Nadmořská výška cíle je 762 m.

Terč pro střelbu kanonovou, neřízenou raketovou výzbrojí a bombardování tvoří kruh o průměru 60 m. Okraj terče je vytyčen pneumatikami natřenými bílou barvou, v zimním období se používají pneumatiky nebarvené. Střed terče tvoří bílý betonový jehlan.

Pozemní střelba lafetovanými leteckými zbraněmi (raketami, kanony) je prováděna z prostoru krytu (Dlouhá louka). Při střelbě kanonovou a raketovou výzbrojí na pozemní cíle a bombardování cvičnými pumami se jako stanoviště řídicího střelby používá betonový kryt na kótě 793,4 m Houpák. Při bombardování ostrými pumami je stanovištěm řídicího střelby pozorovatelná na kótě 689,5 m Hejlák.

6. Házeliště ručních granátů (HRG) a ženijní cvičiště (ŽC) Brda

Na HRG Brda mohou vyvedená vojska, vojska posádky nebo jiných složek ozbrojených sil České republiky provádět výcvik v házení cvičných, útočných, obranných a univerzálních ručních granátů – je zde povoleno házet ruční granát útočný (RG-4), ruční časový obranný granát (RG-F1), univerzální ruční granát vzor 86 (URG 86) nebo cvičné a redukované granáty výše uvedených typů.

Na ŽC Brda je likvidována dělostřelecká, letecká a nálevozá munice. Dále je zde možné provádět výcvik v ženijní přípravě.

7. Cvičiště ŘBV Zadní Bahna

Slouží k výcviku řidičů a obsluh tanků, bojových vozidel pěchoty, pásových a kolových obrněných transportérů i dalších druhů vozidel. Dále je zde možné provádět výcvik v taktické přípravě čet a rot.

Výcvikové zařízení se skládá z řídicí věže s učebnou, výchozí čáry, parkoviště, polního autoparku a dvou okruhů: jednoho pro pásová vozidla a druhého pro kolová vozidla.

Kapacita výchozí čáry pro oba okruhy je po jednom vozidle.

Velitelské stanoviště (řídicí věž) je vybaveno signálním světlem pro noc, praporky a popisem jednotlivých cvičení, včetně jejich hodnocení.

Dále se v areálu cvičiště nachází rozvodna k ovládnutí jeho elektrických částí, sklad náradí, ubytovna obsluhy a kancelář správce cvičiště.

8. VZ Valdek

Jedná se o výcvikové zařízení (areál) pro ubytování cvičících vojsk (převážně řídicí skupiny), k provádění různých školení a odborných shromáždění.

Výcvikové zařízení má vlastní zdroj pitné vody a samostatný kuchyňský blok. Vojská jsou ubytována ve zděných budovách (s celkovou kapacitou 62 osob). Sociální zařízení je společné v jedné budově (v roce 2008 proběhla jeho rekonstrukce). Součástí VZ Valdek je také samostatné zařízení – hotel s kapacitou 40 lůžek, vlastním sociálním zařízením a kuchyní s jídelnou. •

Text: Dagmar Dobošová

Foto: archiv

ODDĚLENÍ MULTIMEDIÁLNÍCH TECHNOLOGIÍ

Motto: „Způsob audiovizuálního výrazu je dítětem moderní doby a technické civilizace. Žádný další krok kupředu není možný, aniž by ho umožnil pokrok v technice. Důležité však je, abychom se novou technikou, již máme k dispozici, naučili nejen obsluhovat, což není až tak složité a stačí k tomu nastudovat návod. Je tu ovšem šance jejím prostřednictvím něco sdělit, vyjádřit se. Oslovit nebo dokonce emotivně angažovat diváky, přenést na ně atmosféru vlastního prožitku, prezentovat originálně vlastní názor na situaci, již jsme natočili. Podstatné tudíž je, že audiovizuální technika otevírá možnost nejen prostému deskriptivnímu záznamu a sdělení, ale také individuální reflexi a tvorbě.“
profesor Rudolf Adler

S novým rokem se v kasárnách Dědice snad změnilo všechno, co se změnit dalo. I u bývalého Oddělení audiovizuální tvorby tomu není jinak. Změnil se název na Oddělení multimediální tvorby a došlo i k rozšíření o další pracoviště, které zabezpečuje konferenční servis pro Velitelství výcviku – Vojenskou akademii Vyškov. Oddělení je nedílnou součástí Odboru informačních technologií, který je součástí Institutu rozvoje.

Organizační struktura Oddělení multimediální tvorby:

- vedoucí oddělení;
- multimediální pracoviště;
- pracoviště konferenčního servisu.

Multimediální pracoviště

Každá tvořivá práce má svá pravidla. Hlavní náplní multimediálního pracoviště je svými vizuálními prostředky (foto a video) zobrazit život a výcvik, kterým VeV – VA každý den plní vše, co je zapotřebí, aby naši vojenští profesionálové odcházeli k vojskům co nejlépe připraveni pro svůj profesní život.

Vytvoření jakéhokoliv produktu ve foto- nebo videoformátu by mělo předcházet kvalitní přípravné období. V tomto období je nutné doladit veškeré postupy a scénáře jak u výcviku, tak i u dalších akcí, které jsou nezbytné k vytvoření audiovizuální prezentace. Jsou i situace, kdy se příprava musí omezit z časových důvodů na minimum a v tu chvíli je to vše na kreativitu a zvládnutí všech pravidel tvorby každým členem tohoto týmu. Ztvárnit děj, který se v několika sekundách nebo minutách odehraje bez možnosti opakování, a ukázat divákovi to nejpodstatnější, aniž by byl uveden v chaos několika na sebe nenavazujících obrázků, a tím nepochopení toho, co právě viděl.

Pracoviště v souladu s dramaturgickým plánem a ve spolupráci s odbornými guaranty realizuje výrobu foto- a videoproduktů:

- fotoprodukty:
  - služební foto;
  - fotoreportáže: výuka, výcvik a místa výcviku, pracovní návštěvy, konference, kulturní a sportovní akce;
  - fotoportréty.
- videoprodukty:
  - projekty k podpoře výuky a výcviku;
  - krátké propagační šoty;
  - podpora audiovizuální tvorby ve výuce komunikace;
  - reportáže z akcí konaných u VeV – VA;
  - filmové dokumenty.

V tomto roce se v prvním pololetí rozběhlo několik projektů. Mezi nejdůležitější můžeme zahrnout filmový dokument o VŠC „COLLECTIVE SHIELD 2009“, filmovou a fotodokumentaci z „Vojskových zkoušek LRD 130 KAJMAN“, video- a fotoreportáže z „Kurzů pro přípravu civilního personálu NATO do misí“, fotoreportáž z „Kurzů pro příslušníky AČR předurčených pro krátkodobou účast v zahraničních operacích“, videošoty pro prezentaci VeV – VA na IDET 2009 a dlouhodobější projekt dynamického ztvárnění výcviku zde ve Vyškově.

Pracoviště konferenčního servisu

Je odborným pracovištěm pro komplexní zabezpečení konferenčního servisu, jeho plánování, definování potřeb na audiovizuální systémy, informační podporu a realizaci technického zabezpečení podle požadavků zadavatele. Ve své působnosti technicky zabezpečuje konferenční prostory, mezi které patří:

- Aula 420 míst
- Společenský sál na Společenském klubu 80 míst
- VB M-201 32 míst
- VB M-211 10 míst
- VB M-507 20 míst.

Kvalitní technické zázemí jakékoli akce je nezanedbatelné procento pro její úspěšný průběh. Je ovšem nezbytně nutné mít jasnou představu o tom, co požadují, aby za pomoci audiovizuálních systémů v co nejefektivnější míře zabezpečila technika vše, co je potřeba vidět a slyšet. Je třeba si také uvědomit, že spousta techniky nad rámec efektivity může přinést spíše opak než hladký průběh. Například při propojení několikanásobných zobrazovacích systémů se musí použít více propojovacích prvků, a tím může docházet k většímu procentu nenadálých poruch a delších časových intervalů pro jejich odstranění.

Konferenční servis nabízí:

- technické zabezpečení konferenčních míst;
- pomoc při organizaci konferencí a prezentací;
- tvorbu prezentací;
- ve spojení s fotopracovištěm prezentace výukových a výcvikových míst;
- obsluhu a aktualizaci informační tabule.

Oddělení multimediální tvorby je pracovištěm malým, ale díky svým audiovizuálním prostředkům se snaží o co největší záběr pro prezentaci života a výcviku. Důležitou činností je pomoc při výuce a výcviku. Nejvíce se nám daří spolupráce s ženíjní a chemickou specializací. Jsme také rádi, že můžeme svým dílem pomoci Pracovišti výuky rozvoje osobnosti při výuce komunikace.

Prostory oddělení multimediálního pracoviště prošly od konce minulého roku rozsáhlou proměnou jak v technologických, tak i v sociálních místnostech. Díky poskytnutí finančních prostředků (v tu dobu ještě ředitelem ŘeVD plk. gšt. Ing. Jaromírem Zúnou) se zrealizovala rekonstrukce toalet, sprchy a kuchyňky. Jejich veškeré vybavení, rozvody vody a elektřiny byly už v dosti havarijním stavu, čímž se rázem zkulturnilo nejen pracovní prostředí pro nás, ale zpříjemnilo to pobyt i studentům výuky komunikace, která zde probíhá.

Věřím, že Oddělení multimediální tvorby napomáhá svou tvořivou prací k co nejlepší prezentaci VeV – VA na veřejnosti i v AČR. •

Text: o. z. Ing. Vladimír Bezděk, foto: Olga Karaffová

Řidičem je i CYKLISTA

Zákon č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů

Každoročně havarují tisíce cyklistů na jízdách kolech. Skončí-li jejich pády s odřenými lokty nebo koleny, mají štěstí. Mnozí z nich však dopadají daleko hůře. Proto je dobré si se zahájením cyklistické sezóny zopakovat vybrané stati zákona, týkající se přímo cyklistů.

Mnoho cyklistů je stále přesvědčeno o tom, že pokud k jízdě na kole nepotřebuje žádné oprávnění, tak se ho zákon o provozu na pozemních komunikacích netýká a nevyplývají mu z něj žádné povinnosti. Opak je pravdou, jelikož všude tam, kde je v silničním zákoně použit pojem „řidič“ nebo „řidič vozidla“, tak vše, co je v daném paragrafu či odstavci uvedeno, platí právě i pro cyklisty. Ze zákona vyplývá, že řidič-cyklista je účastník provozu na pozemních komunikacích, který řídí nemotorové vozidlo, což může být právě jízdni kolo nebo i koloběžka. Jednou ze základních povinností vyplývajících ze zákona je, že řídit vozidlo, tzn. jet na kole, může pouze osoba, která je dostatečně tělesně a duševně způsobilá k řízení vozidla a v potřebném rozsahu ovládá řízení vozidla a předpisy o provozu na pozemních komunikacích. Proto například povinnost řidiče dát přednost vozidlům zprava platí i pro cyklisty.

Mnoho cyklistů používá jízdni kolo ke sportovním účelům, zvyšují svou fyzickou kondici, ale řada cyklistů i k dopravě do restauračních zařízení a hlavně po konzumaci alkoholu i pro cestu domů. Přitom zákon zakazuje požití alkoholický nápoj před nebo během jízdy všem řidičům a ne jenom řidičům motorových vozidel, jak se někteří cyklisté domnívají. Navíc má cyklista také zakázáno kouřit při jízdě na jízdni kolo.

V další části se zaměříme na vybraná pravidla silničního zákona, která musí cyklisté při jízdě na jízdni kolo dodržovat.

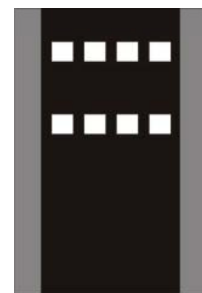
Během posledních let jsou zřizovány jízdni pruhy pro cyklisty, stezky pro cyklisty nebo na křižovatkách s řízeným provozem i pruhy pro cyklisty a vymezený prostor pro cyklisty. Ve všech těchto případech je cyklista povinen jich užívat.

Je-li zřízena stezka pro chodce a cyklisty označená dopravní značkou, nesmí cyklista ohrozit chodce jdoucí po stezce a je-li na této stezce oddělen pruh pro chodce a pruh pro cyklisty, je cyklista povinen užívat pouze pruh vyznačený pro cyklisty s výjimkou objíždění, předjíždění, otáčení, odbočování a vjíždění na stezku pro chodce a cyklisty; přitom nesmí ohrozit chodce jdoucí v pruhu vyznačeném pro chodce. Hlavní zásadou pro jízdu na těchto stezkách je ohleduplnost.

Jízdni pruh pro cyklisty nebo stezku pro cyklisty může užívat i osoba pohybující se na lyžích nebo kolečkových bruslích nebo obdobném sportovním vybavení.

Většinou řidičů motorových vozidel určitě vadí, pokud před sebou uvidí cyklistu, jedoucího uprostřed jízdniho pruhu, popřípadě jich pojedou ve skupince několik vedle sebe. Proto po přesednutí na jízdni kolo budeme jezdit tak, jak je stanoveno, tzn. jen jednotlivě za sebou, při pravém okraji vozovky nebo i po pravé krajnici, nebudou-li tím ohrožováni ani omezováni chodci.

Cyklistům je naopak umožněno předjíždět nebo objíždět po pravém okraji vozovky vozidla, která se pohybují pomalu nebo stojí za sebou při pravém okraji vozovky. Podmínkou je, že pojedou stejným směrem jako tato vozidla a vpravo od vozidel bude dostatek místa.

Společným jmenovatelem většiny úrazů na jízdním kole je absence cyklistické přilby. Cyklistická přilba je dobrá prevence před nepříjemnou zkušeností z nehody na jízdním kole a chrání život svého nositele. Zároveň je vhodné zvolit přilbu jasné a nápadné barvy, zvýší se tím viditelnost jezdce a tím současně i jeho bezpečnost. Proto ji lze doporučit všem bez rozdílu věku, byť zákonná povinnost použití ochranné přilby platí pro cyklisty mladší 18 let. Vždyť již náraz v poměrně malé rychlosti na nějakou překážku často vede k těžkým zraněním.

Příčinou mnoha tragických střetů motoristů s cyklisty je podcenění bezpečnostních prvků na jízdním kole, které jsou nezbytné pro zaručení dobré viditelnosti. Povinné je vybavení přední bílou odrazkou, zadní červenou odrazkou a oranžovými odrazkami na pedálech a v paprscích kol (mohou být doplněny reflexními proužky na botách a oděvu).

Za snížené viditelnosti musí být kolo vybaveno rovněž světlometem svítícím bílým světlem vpředu a stálým nebo blikajícím červeným světlem vzadu. Pamatujte, že reflexní doplňky bezpečnost cyklistů na silnicích v každém případě několikanásobně zvyšují.

Nebezpečná je pro všechny účastníky silničního provozu včetně samotného cyklisty jízda bez držení řádků, držení se jiného vozidla, za jízdy vedení druhého jízdního kola, ručního vozíku, psa a podobně. Zákon samozřejmě všechny tyto činnosti cyklistovi zakazuje.

Mnoho úrazů a dopravních nehod mladších cyklistů má na svědomí i nezodpovědnost rodičů. Častokrát potkáváme na silnicích osamocené děti, jedoucí na jízdních kolech. Přitom je stanoveno, že dítě mladší 10 let smí na pozemních komunikacích jet na jízdním kole jen pod dohledem osoby starší 15 let; to neplatí pro jízdu na chodníku, cyklistické stezce a v obytné a pěší zóně. Na jednomístném jízdním kole není dovoleno jezdit ve dvou. Je-li však jízdní kolo vybaveno pomocným sedadlem pro přepravu dítěte a pevnými opěrami pro nohy, smí osoba starší 15 let vézt dítě mladší 7 let.

Poslední víkendové statistiky, hovoří o počtech mrtvých a zraněných cyklistů, by měly být varováním pro všechny, kteří při jízdě na kole nerespektují dopravní předpisy a dopravní značení, vyjíždí do provozu na kole ve špatném stavu, bez ochranné přilby a za snížené viditelnosti i s chybějícím nebo vadným osvětlením a bez reflexních doplňků. •

Text: Ing. Milan Pazdera, IDV

Komise dopravní a bezpečnostní - BESIP při MěÚ Vyškov
Velitelství výcviku – Vojenská akademie
Institut dopravní výchovy AČR

pořádá

DEN PREVENCE A OSVĚTY V DOPRAVĚ

Akce na podporu přijatelnějších způsobů dopravy, snížení počtu a následků dopravních nehod

Kdy: v pátek 26. června 2009 od 09.00 do 15.00 hodin

Kde: ve Vyškově, Masarykovo náměstí

Program:

- simulátor nárazu automobilu při rychlosti 30 km/h
- automobilový trenejžer pro nácvik řešení krizových situací
- motocyklový trenejžer pro nácvik řešení krizových situací
- ukázka různých typů vojenských automobilů
- soutěže ve výměně náhradního kola u osobního automobilu
- ukázka vozidel PČR (VW Passat a YAMAHA FRJ 1300 s měřicím zařízením PolCam, FORD Mondeo Look s vyhledávačem odcizených vozidel)
- ukázka správně vybavených jízdních kol a ochranných přileb
- ukázka dětských autosedaček a jejich upevnění ve vozidle
- simulátor převrácení vozidla
- ukázka poskytování první pomoci a zdravotnické výchovy
- ukázka historických vozidel a uniforem z 30. let
- výukový stand osobního vozidla Škoda Octavia
- propagační materiály z oblasti bezpečnosti silničního provozu

PŘÍSPĚJTE I VY KE ZLEPŠENÍ BEZPEČNOSTI PROVOZU NA POZEMNÍCH KOMUNIKACÍCH V REGIONU VYŠKOVSKA!

IT IS VERY HARD TO STUDY ENGLISH!

These are pictures of our first language course in London:

Gardening tip

British beer/ In the pub

- Hans: I'll have a beer, please.
 Keith: I'm afraid you have to be more specific than that!
 Sheila: First of all, do you want bottled beer or draught beer?
 Hans: Oh, draught, please.
 Keith: Then you have to decide whether you want a pint or a half pint. And remember: there are several types of beer, too. There's bitter, which is traditionally brewed ale. Or you can get draught lager, which is rather similar to beers in Germany.
 Sheila: You can also get draught stout, a strong dark beer.
 Hans: This is more complicated than I thought! I'll have ... a half pint of bitter, please.
 Keith: Sheila?
 Sheila: The same for me, please.

bitter	polotmavé pivo
brew	vařit (pivo)
draught beer	čepované pivo
lager	světlé pivo, ležák
stout	tmavé pivo

An old Arab, who has lived in Chicago for over 40 years, would like to grow some potatoes and vegetables in his garden. He is alone, feels old and weak. He decides to send an email to his son, who is studying in Paris: „Dear Ahmed, I am very sad because I can't grow potatoes in the garden. I know if you were here you'd help me. I know if you could you'd dig the garden over for me. I love you. Your father.

He instantly receives a reply: “Dear father, DO NOT DO anything in the garden. I have buried “THAT THING” in there. I love you too. Ahmed

Few hours later the old man's house is surrounded by the US Army, Navy, Marines, FBI and CIA. They dig, and search, leaving no stone unturned, bit by bit. They cannot find anything. They leave....annoyed.

The very same evening the old man receives another email from his son. Dear father, I believe the garden has been dug over now so you can plant your potatoes. I can't do any more for you from here. I love you. Ahmed. •

Pohár osvobození – LIBERTY CUP 2009

Ve dnech 15. – 17. května 2009 se konal ve vojenském výcvikovém prostoru Březina 35. ročník mezinárodní vojenské střelecké soutěže pod záštitou ministra obrany ČR o „POHÁR OSVOBOZENÍ“. Tato soutěž je pořádána tradičně u příležitosti výročí osvobození ČR.

Pořadatelem letošního ročníku bylo Velitelství společných sil, Velitelství výcviku – Vojenská akademie ve Vyškově spolu s Asociací záložních brigád, o. s. Průběh soutěže zabezpečovalo Velitelství výcviku – Vojenská akademie ve spolupráci s aktivními zálohami Vojenské policie.

Soutěže se zúčastnilo 190 závodníků z jednotek aktivních záloh ozbrojených sil ČR, Armády České republiky, Policie ČR a rezervistů (záloh) z Estonska, Lotyšska, Maďarska, Polska a Slovenska.

Zahájení závodu v prostoru pěchotní střelnice Ferdinandsko se zúčastnili náčelník Vojenské kanceláře prezidenta republiky genpor. Ing. František Hrabal, velitel Velitelství výcviku – Vojenské akademie plk. gšt. Ing. Jaromír Zůna, MSc., přednosta Újezdního úřadu vojenského újezdu Březina pplk. Ing. Karel Schimitzek a jako hosté místopředseda výboru pro obranu PSP ČR Ing. Michael Hrbata a prezident Asociace Vojáci společně plk. v. v. Ing. Jan Kříž. Po proslověch hostů byla ředitelem soutěže mjr. Ing. Arnoštem Líbezným soutěž zahájena.

Závodníci soutěžili v soutěži jednotlivců a 4členných družstev, a to ve čtyřech disciplínách:

- střelba velkorážní pistolí na přesnost na vzdálenost 25 m;
- rychlopalba velkorážní pistolí na tři terče v časovém limitu;
- střelba ze samopalu na přesnost na vzdálenost 100 m;
- hod granátem na cíl.

Celou soutěž doprovázel bohatý doprovodný program a prezentace firem Meopta – Optika s.r.o., tradiční dodavatel optických výrobků pro AČR, Heckler&Koch s ukázkou různých druhů ručních zbraní včetně možnosti střelby z těchto zbraní, a firma COLORIT s čisticími prostředky na zbraně.

Nejlepší jednotlivci a družstva obdrželi poháry věnované ministrem obrany ČR, diplomy a věcné ceny. Ceny výhercům předali spolu s ředitelem soutěže mjr. Ing. Arnoštem Líbezným velitel Velitelství výcviku – Vojenské akademie plk. gšt. Ing. Jaromír Zůna, MSc. a náčelník Odboru plánování a rozvoje UVZ pplk. Ing. Josef Houžvíc.

Celkové výsledky soutěže:

Soutěž družstev

1. Vyšší Policejní škola MV Brno A	1274,4 bodů
2. AZ KVV Zlín A	1158,8 bodů
3. AZ VP Tábor A	1136,3 bodů

Soutěž jednotlivců:

1. plk. PhDr. Lubomír Znojil (VPŠ MV Brno A)	352,9 bodů
2. sold. Zbigniew Winiatorski (MKS LOK Rybnik D, Polsko)	329,9 bodů
3. kpt. Bc. Radek Žemlička (VPŠ MV Brno A)	324,4 bodů

Jednotlivci pistole:

1. plk. PhDr. Lubomír Znojil (VPŠ MV Brno A)	169,9 bodů
2. kpt. Bc. Petr Kölbl (VPŠ MV Brno A)	167,6 bodů
3. kpt. Bc. Libor Vítek (VPŠ MV Brno B)	166,6 bodů

Jednotlivci samopal:

1. nrtm. Jiří Ptáček (AZ KVV Pardubice)	178 bodů
2. plk. PhDr. Lubomír Znojil (VPŠ MV Brno A)	177 bodů
3. Grzegorz Zielinski (KZR LOK SNAJPER Poznan, Polsko)	175 bodů

Jednotlivci granát:

1.–3. kpt. Mgr. Tomáš Kadlec (PSK PČR Znojmo)	13 bodů
1.–3. prap. Petr Kratochvíl (PSK PČR Znojmo)	13 bodů
1.–3. kpt. Ing. Miroslav Antonický (MV-PČR Sl. cizinecké policie)	13 bodů

Po slavnostním předání cen v prostorách Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově následovala společenská zábava doprovázená Posádkovou hudbou Olomouc.

Soutěž měla velmi vysokou úroveň, o čemž svědčí nejen bohatá zahraniční účast, ale také dosažené výsledky. Za přípravu a zabezpečení konání 35. ročníku mezinárodní vojenské střelecké soutěže patří poděkování příslušníkům Praporu zabezpečení Vyškov, příslušníkům Odboru plánování a rozvoje UVZ Institutu rozvoje VeV – VA Vyškov, zaměstnancům VLRZ Vyškov a příslušníkům aktivních záloh Vojenské policie. •

*Text: pplk. Ing. Josef Houžvíc,
koordinátor soutěže za AČR
Foto: Olga Karaffová*

plk. Mgr. Miroslav Rohrbach
ředitel Celního ředitelství
České Budějovice

V Českých Budějovicích dne 26. května 2009
Čj. 3354/2009-030100-12

Vážený pane plukovníku,

v dubnu 2009 absolvovali příslušníci Celního ředitelství České Budějovice a jemu podřízených útvarů týdenní integrovaný výcvik instruktorů služební přípravy ve Vojenském výcvikovém prostoru Boletice.

Za tímto účelem nám byly Vaším útvarem zapůjčeny veškeré potřebné prostory, včetně prostor pro konání ostrých střelb a kompletního zázemí pro týdenní pobyt příslušníků celní správy.

Mám tu čest konstatovat, že Vojenský výcvikový prostor Boletice ve vysoce nadstandardní kvalitě splnil naše očekávání. Jak ze strany vedení výcviku, tak i ze strany jednotlivých frekventantů byly veškeré poskytnuté služby hodnoceny velmi pochvalně. I díky tomu mohl být výcvik úspěšně proveden.

Dovolte mi, abych Vám za poskytnutou součinnost poděkoval a věřím, že nám bude Vaším útvarem i v budoucnu umožněno provádění obdobného výcviku.

S pozdravem

plk. Ing. Jaromír Zůna
Velitelství vojenské akademie
Vyškov na Moravě

DOPISY OD VÁS

Univerzita obrany
Fakulta ekonomiky a managementu

V Brně 22. května 2009

plukovník gšt. Ing. Jaromír Zůna, MSc.
Vojenský útvar 1970

Vyškov

Věc: Cvičení na CSTT

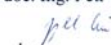
Pane plukovníku,

ve dnech 19. až 21. května 2009 proběhlo cvičení studentů Katedry ochrany obyvatelstva FEM Univerzity obrany na CSTT na téma „Zvládání mimořádných událostí ve vybraném městě“. Zaměstnání řídili: za CSTT kpt. Ing. Martin Hubáček, Ph.D. a Dr. Drahomír Hausner. Pro zvládnutí cvičení byl vyčleněn potřebný počet operátorů. Cvičení bylo příslušníky centra řádně a včas připraveno. Vyčlenění pracovníci CSTT byli na zaměstnání kvalitně připraveni. Zaměstnání přispělo k získání představ studentů o praktickém řízení činnosti při zvládnutí mimořádných událostí. Studenti si také na cvičení ověřili teoretické zásady z dříve absolvované výuky.

Pane plukovníku, předejte poděkování všem zainteresovaným pracovníkům CSTT za kvalitní přístup k přípravě cvičení a také za jeho řízení. Přispěli tak k naplnění cílů cvičení a k získání určitých praktických zkušeností studentů při zvládnutí mimořádných událostí. Budu potěšen, když budeme v podobných aktivitách pokračovat i v příštím akademickém roce 2009 - 2010.

S pozdravem

Děkan Fakulty ekonomiky a managementu
plk. Ing. Miroslav ŠUHAI, Ph.D.
v zastoupení
proděkan pro vědeckou a výzkumnou činnost
podplukovník doc. Ing. Petr ČECH, Ph.D.

SLUŽEBNÍ LÍSTEK

VELITELSTVÍ SPOLEČNÝCH SIL
OLOMOUČ

V Olomouci dne 11. května 2009
 Výtisk číslo: 22
 Počet listů: 1
 Přílohy: 0

Vojenský útvar 1970
 Velitel

Vyškov

**Věc: Ukončení činnosti k zabezpečení mezinárodního veletrhu IDET 2009
 – zaslání poděkování příslušníkům zabezpečujících veletrh IDET 2009**

Při příležitosti ukončení činnosti vyčleněných vojsk Společných sil k zabezpečení mezinárodního veletrhu IDET 2009, Vám touto formou vyslovuji poděkování za aktivní přístup ke splnění tohoto úkolu a příslušníkům Vašeho svazku (útvaru) za vzorné splnění všech úkolů při výstavbě a prezentaci expozice Společných sil a vzornou reprezentaci armády na veřejnosti.

V příloze zasílám Evidenci pracovní doby příslušníků zabezpečujících veletrh IDET 2009.

Ředitel
 Krajské vojenské velitelství Zlín

Ve Zlíně dne 5.5.2009

Vážený pane veliteli,

dovoľte, abych Vám touto cestou poděkoval za Váš vstřícný přístup ke zkvalitnění výcviku aktivních záloh, které jsou součástí našeho Krajského vojenského velitelství.

Velmi oceňuji profesionální přístup, odborné a praktické dovednosti Vašich podřízených kpt. Ing. Stanislava Lacka a npor. Luďka Spurného, kteří se podíleli na vedení přípravy výcviku jednotky aktivních záloh AČR ve VVP Březina.

Jsem plně přesvědčen, že poznatky a zkušenosti, které Vaši podřízení na tomto výcviku předali budou mít velký přínos pro zvýšení připravenosti našich záložáků.

V souvislosti s výše uvedenými skutečnostmi si Vás dovoluji požádat o ocenění obou jmenovaných v rámci Vaší kázeňské pravomoci.

S pozdravem

plukovník gšt. Ing. Radek HENNER

Vedoucí expozice Společných sil
 ZNŠ-S
 plukovník gšt. Ing. Karol ŠMEHL

V Praze dne 28. dubna 2009

Vážený pane plukovníku,

ve dnech 22.-23. dubna 2009 proběhla u Vaší součásti velitelská příprava příslušníků Sekce rozvoje druhů sil – operační sekce MO.

Jednotlivá zaměstnání a činnosti v rámci přípravy zabezpečovali příslušníci Vám podřízeného vojenského útvaru 1970 a 8660. Při realizaci zaměstnání prokázali vysokou profesionalitu, organizační schopnosti a iniciativní přístup.

Dovolte mi, abych Vám i Vašim příslušníkům, kteří se na zaměstnáních podíleli, poděkoval za dobře vykonanou práci a za příkladnou reprezentaci Vašeho útvaru.

brigádní generál Ing. Aleš OPATA

zástupce ředitel z pověření
plk. gšt. Ing. Vladimír DVORÁK

Velitelství výcviku-Vojenská akademie
velitel

Vyškov

Ve Vyškově dne 28. dubna 2009

plukovník gšt. Ing. Jaromír ŽŮNA, MSc.
Velitelství výcviku - Vojenská akademie

V y š k o v

Vážený pane plukovníku,

dne 27.4.2009 bylo na KVV v Brně provedeno oficiální vyhodnocení Aktivů válečných veteránů, vojenských důchodců a rehabilitovaných. Při tomto vyhodnocení byla vyjádřena spokojenost s celkovou úrovní aktivu a vyzdvížena činnost naší organizaci při zajištění akce. Proto mi dovolu, abych Vám vyjádřil poděkování i hlubokou úctu za Vaše aktivní přispění k úspěšnosti akce. Vaše nezištná pomoc a nebývalý i trvalý zájem o činnost Klubu vojenských důchodců Vyškov I. dávají předpoklad, že i nadále se bude tato činnost rozšiřovat a upevňovat.

Zároveň mi dovolu, abych touto cestou poděkoval dalším Vaším podřízeným: pplk. Ing. Václavu Podrápskému, plk. gšt. Ing. Joachimovi Dávidovi, npor. Mgr. Jozefu Matúšovi, o.z. Ing. Milanu Kotkovi, o.z. Jiřímu Brokešovi, o.z. Dagmar Rybkové a konečně všem pracovníkům OIT, kteří se také nebývalou aktivitou podíleli na celkovém úspěchu celé jihomoravské akce.

Ještě jednou Vám vřele děkuji a jsem s úctou.

Dr. Karel Čvančara
předseda KVD VY I. a terénní pracovník válečných veteránů

ASOCIACE ZÁLOŽNÍCH BRIGÁD

VELITELSTVÍ VÝCVIKU – VOJENSKÁ AKADEMIE

velitel
Plukovník gšt. Ing. Jaromír Zůna, MSc.
Víta Nejedlého 1
682 01 Vyškov

V Brně dne 27.května 2009

Výtisk č.: 1
Počet listů: 1
Počet příloh:

Vážený pane plukovníku,

Dovolte, abych Vám jménem ASOCIACE ZÁLOŽNÍCH BRIGÁD poděkoval za příkladnou spolupráci při logistickém a organizačním zabezpečení 35. ročníku mezinárodní střelecké soutěže pod záštitou ministra obrany o „POHÁR OSVOBOZENÍ“, která se konala ve dnech 15. -17. května 2009 u příležitosti výročí osvobození ČR ve vojenském výcvikovém prostoru Březina.

Těto tradiční soutěže se zúčastnilo na 200 závodníků – rezervistů a příslušníků ozbrojených složek ze 6 států (Lotyšsko, Estonsko, Polsko, Maďarsko, Slovensko a ČR). Díky Vaší pomoci měla soutěž vysokou úroveň a byla všemi účastníky velmi kladně hodnocena.

Dovolte, abych Vaším prostřednictvím poděkoval i Všem příslušníkům útvarů posádky Vyškov, kteří se na výše uvedené akci podíleli. Zejména náš dík patří pplk. Ing. Josefu Houžvicovi, mjr. Ing. Jiřímu Kadlíkovi, mjr. Ing. Aloisi Kocmanovi, prap. Marku Popovičovi a Ing. Milanu Štátnému za osobní pomoc při plánování a průběhu akce.

Ještě jednou děkuji a těším se na další spolupráci

POSÁDKOVÉ VELITELSTVÍ PRAHA
velitel posádky
plukovník gšt. Ing. Pavel KANTOR

V Praze dne 15. května 2009

Vážený pane plukovníku,

dovolte mi, abych Vám co nejsrdečněji poděkoval za Vaši vstřícnost a pochopení Vašich spolupracovníků a především i samotných přísahajících vojáků při zabezpečení slavnostní vojenské přísahy, která se konala dne 8. května 2009 na Hradčanském náměstí a to za osobní účasti prezidenta republiky, před zraky nejvyšších ústavních a státních představitelů a za široké účasti veřejnosti.

Velmi kladně hodnotím připravenost a sevíčenost přísahajících vojáků a jejich přístup k tak vážnému a zodpovědnému kroku v jejich životě. Tato slavnostní přísaha, která byla kladně hodnocena i hlavními funkcionáři AČR a také závěrečným potleskem přihlížející veřejnosti, byla důkazem vysoké profesionální připravenosti zejména těch velitelů, kteří tyto jednotky vycvičili.

Rád bych Vás proto, pane plukovníku, chtěl požádat o vyslovení poděkování všem příslušníkům Vašeho velitelství, kteří se zúčastnili nejenom samotného provedení celé akce, ale i všech předchozích nácviků.

S pozdravem

Vážený pan
plk. gšt. Ing. Jaromír ZŮNA, MSc.
Velitel Velitelství výcviku - Vojenské akademie

V y š k o v

mjr. (AZ) Ing. Arnošt Libezný
prezident AZB, ředitel závodu

SPORT

Kdo se přihlásil, ten si zahrál a nelitoval!

Dne 8. 4. 2009 od 16 hod. se po dlouhé době uskutečnil v posádce Vyškov „Velikonoční“ turnaj ve stolním tenisu. Možnost zúčastnit se měli všichni zaměstnanci posádky Vyškov včetně zaměstnanců rezortu MO, kteří byli v posádce na různých kurzech.

Turnaj zorganizoval příslušník Školního praporu kpt. Pavel Stehlík v rámci prevence před sociálně nežádoucími jevy.

Do turnaje se přihlásilo celkem 20 soutěžících z Rotmistrovského a Praporčického kurzu. Hráči byli rozlosováni do čtyř skupin, kde se uktal každý s každým. Z každé skupiny postoupili dva do vyřazovacích bojů.

A jak to nakonec dopadlo? Třetí místo vybojoval rtn. Jan Talácko. Ve velmi dramatickém a vyrovnaném finále nakonec obsadil druhé místo rtn. Václav Žáček. Vítězem turnaje se stal pprap. Jiří Kyška. Nejlepší obdrželi diplomy a hodnotné věcné dary.

S prázdnou neodešlo ani dalších pět, neboť i tito hráči obdrželi sice malou, ale hodnotnou cenu.

V měsíci červnu proběhne další turnaj, kterého se doufám zúčastníte i vy, kteří to neumíte jako Korbel, ale chcete si konečně zahrát. My, účastníci „Velikonočního“ turnaje, jsme si výborně zahráli. •

Text a foto: kpt. Bc. Pavel Stehlík

PRAŽSKÝ MARATON

Jedné z nejvýznamnějších akcí České republiky, jubilejního 15. ročníku Volkswagen Maratonu Praha, se zúčastnilo na šest tisíc běžců. Mezi startujícími nechyběla osmička běžců VeV – VA: o. z. Eva Kachyřová, mjr. Jaroslav Bil, prap. Jan Bittner a o. z. Jiří Gončár absolvovali celý maraton (42,195 km), čtveřice kpt. Jan Eker, kpt. Ladislav Šolc, o. z. Radoslav Kala, ppor. Viktor Novotný se zúčastnila závodu štafet (3x10 km + 1x12 km).

S nástrahami trati a velmi teplým počasím se z maratónců nejlépe vypořádal o. z. Jiří Gončár, který v čase 3:44:46 hod doběhl na celkovém 941. místě, což znamenalo v samostatně vypsané kategorii bezpečnostních a záchranných složek výborné 2. místo mezi padesátníky.

Mjr. Jaroslav Bil proběhl cílem za 4:18:20 hod. a prap. Jan Bittner za 4:43:53 hod. Jediná žena ve výpravě, o. z. Eva Kachyřová, dosáhla solidního času 5:14:55 hod.

Cenného umístění dosáhla také štafeta VeV – VA, která v konkurenci dvou stovek domácích a zahraničních družstev doběhla na celkovém 8. místě, což znamenalo v bezpečnostních a záchranných složkách výborné 3. místo. Nebýt obnoveného zranění kpt. Jana Eker, který běžel svůj úsek s velkým sebezapřením, mohlo být umístění v absolutním pořadí ještě o stupínek vyšší. Jednotliví členové běželi své úseky takto: kpt. Jan Eker 45:51 min, kpt. Ladislav Šolc 37:32 min, o. z. Radoslav Kala 39:46 min (všichni 10 km) a ppor. Viktor Novotný 45:07 min (12,195 km). •

Text: o. z. Radoslav Kala

POSÁDKA VYŠKOV – měsíčník příslušníků vyškovské posádky. Vydává: Velitelství výcviku – Vojenská akademie. IČO 60162694. Adresa redakce: Velitelství výcviku – Vojenská akademie ve Vyškově, Víta Nejedlého 691, 682 03 Vyškov. Šéfredaktor: kpt. Ing. Pavel KOČVARA, mobil: 602 259 994, e-mail: KocvaraP@seznam.cz. Tisk: VydOd-OIT VeV – VA. Distribuce dle zvláštního rozdělovníku. Grafický návrh titulní strany, grafická úprava a typografie: Bronislava ŠEBELOVÁ. Foto na titulní straně: Olga KARAFFOVÁ. Registrační číslo: MK ČR E 11238. Uzávěrka příštího čísla: 15. 6. 2009. Nevyžádané rukopisy, kresby a fotografie se nevracejí. Tento výtisk neprošel jazykovou korekturou.

Elektronickou podobu časopisu Posádka Vyškov – PROFESIONÁL najdete na informačním portálu posádky Vyškov: <http://intranet.ispovy.acr>.